

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXX

14. března 2003

Číslo 1

NÁVRH PROGRAMOVÉHO PROHLÁŠENÍ RADY A ZASTUPITELSTVA
MĚSTA NOVÝ BYDŽOV PRO OBDOBÍ 2003-2006 * ZPRÁVY Z JIRÁSKOVA
DIVADLA * PROJEKT FILM A ŠKOLA PRO ROK 2003 * VÁCLAV
KOUBEK V RESTAURACI „NA KROUPALŠTI“ * JAK DÁL S LÉKAŘSKOU
A LÉKÁRENSKOU POHOTOVOSTÍ * ROZLOUČENÍ S KOLALOKOU *
VZDĚLÁNÍ: ROVNOST - DISKRIMINACE? * Z NAŠICH ŠKOL * KLUB
KAKTUSÁŘŮ - 1962-2002 * VÝZVA K VYTVOŘENÍ MÍSTNÍHO PART-
NERSTVÍ * FOTBALOVÉ ZPRÁVY * 100 LET BYDŽOVSKÉHO SPORTU
* SPORTOVNÍ DIVÁK * BYDŽOVÁK V JIŽNÍ AMERICE * INZERCE

Dobrá zpráva
na úvod:

**BUDE
JARO!**

Vážení čtenáři,

sedím bezradně nad prosincovým číslem Novobydžovského zpravodaje, kde pan profesor Prokop dává na vědomost veřejnosti, že končí se svým šéfredaktorstvím. Sedím a přemýšlím, jak vám, čtenářům, sdělit, že já jsem ten, který by rád v jeho snažení pokračoval. Je to pro mě o to těžší, že jsem z velké části "páchal" Echo, jehož cestou pan profesor rozhodně nechtěl jít a skutečně nešel*.

Jsem si vědom toho, že bude pro mě hodně těžké pokračovat či alespoň nějakým způsobem navázat na práci, kterou dnes již bývalý pan šéfredaktor pro Novobydžovský zpravodaj vykonal a které si - mimochodem - opravdu vážím. Jeho články psané vytříbenou a kultivovanou češtinou jsou čtenářským zážitkem. Zaujetí pro práci historika, díky níž se mohou dnes bydžováci seznamovat s minulostí města a tedy i svou, je skutečně příkladné. To je konstatování, nikoliv hodnocení - to mi nepřísluší. Doufám, že i nadále zachováte, pane profesore, Novobydžovskému zpravodaji svou přízeň - a teď Vás rozhodně neoslovuji jen jako potenciálního čtenáře.

O to bych ostatně rád poprosil i všechny ostatní, kteří svými příspěvky napomáhali k pestrosti i ke zvyšování informovanosti o všem, co se v našem městě děje. Ať již jde o kulturu, sport, školství, zdravotnictví atd.

Vyzývám také všechny bydžovské podnikatele, firmy či instituce, aby laskavě zvážili své možnosti přispět ke zdárnému fungování zpravodaje. Nemám na mysli milodary. Připomínám pouze možnost zadávání inzerátů a reklam.

Jistě víte, vážení čtenáři, že je nám opět k dispozici Jiráskovo divadlo, potažmo kino. I parta lidí kolem klubu Mekka má velké plány. Zpravodaj by měl co možná nejobsáhleji informovat i o dění v těchto zařízeních. Podrobné programy i reflektování pořadů již uvedených by měly být napříště jeho nedílnou součástí. Z toho zákonitě vyplývá nezbytnost měsíční periodicity. Časopis by se tak stal aktuálnějším a mohl by rychleji reagovat na dění kolem nás. Myslím, že z tohoto by mohli mít radost i pořadatelé například sportovních akcí, ale samozřejmě nejen oni. Častější vydávání si ale - pochopitelně - vyžádá nejen větší úsilí, ale možná i vyšší finanční nároky. Doufám však, že se vše podaří časem vyřešit.

Čtenářsky atraktivní by určitě byly i literární práce Bydžováků. Mám na mysli povídky, básně, fejetony. Časopis by ale jistě oživily i vaše fotografie či obrázky.

Vážení čtenáři, v době, kdy píšete tyto řádky ani zdaleka nevím, do čeho jdu. Moje zkušenost s "novinařinou" začala a skončila s Echem. Doufám, že dokážu napomoci tomu, aby Novobydžovský zpravodaj vycházel dále. Neskromně doufám, že se mi do budoucna podaří udržet i jeho nynější vysokou úroveň.

Mám chuť pracovat. Vás prosím, alespoň z počátku, o shovívavost.

Jan Skalický

** Ani my - hoši od Echa - bychom již nikdy nechtěli a konec konců ani nemohli vstoupit do téže řeky. Do řeky času, jejíž vody v té neklidné době, počátku let devadesátých, se skutečně zdály být černobílými (nebo spíše rudobílými?). Konečně znovunabytá, vy-toužená svoboda nám dávala křídla. Děly se věci a my jsme prostě nemohli ani nechtěli mlčet. Víte, že naše snažení bylo leckdy poznamenáno až přesprilísným diletantstvím, nekritičností i naivitou, avšak poctivost a upřímnost nám nikdo upřít nemůže. Skončila doba revolučních, překotných změn a zákonitě skončil i náš plátek - relikv této doby. To, že jej pan profesor zmiňuje ve svém článku, vypovídá alespoň o faktu, že nebyl tak zcela zapomenut.*

Návrh programového prohlášení Rady a Zastupitelstva města Nový Bydžov pro období 2003 - 2006

Návrh byl schválen Radou města dne 3.3.2003 a Zastupitelstvem bude projednáván na zasedání 17.3.2003

Stanovení cílů vychází z reálných možností města (finančních i lidských zdrojů).

- 1. Stabilizace městského úřadu** ve správním území obce s rozšířenou působností (tzv. "trojky").
V této oblasti je třeba se zaměřit na optimalizaci správních činností, zejména těch, které MÚ převzal v rámci reformy veřejné správy ze zaniklých okresních úřadů. Je třeba se zaměřit na komunikaci s občany a obcemi celého správního území a také dbát na profesní úroveň úředníků.
- 2. Rozvoj Mikroregionu Novobydžovsko**
Aktualizovat Strategický plán rozvoje mikroregionu, zajistit převzetí základních cílů do Plánu rozvoje Královéhradeckého kraje. Zajistit připravenost pro čerpání prostředků z EU i programů jednotlivých ministerstev.
- 3. Příprava a obsazení průmyslové zóny**
Vytvořit podmínky pro vstup vhodných investorů. V této oblasti je třeba se zaměřit na přípravu pozemků ve spolupráci s investorem a získání pobídkových nástrojů státu. Je třeba vytvořit aktuální databáze informací o zázemí a službách, které region může poskytnout a v jejich rozšiřování se zaměřit na spolupráci s místními podnikateli a potenciální potřeby investorů. Nabídku dostatečně prezentovat, zaměřit se na Kolínskou průmyslovou zónu. Přitom je potřeba brát v úvahu strukturu obyvatelstva a míru nezaměstnanosti.
- 4. Stabilizace rozpočtu města**
V této oblasti je třeba se zaměřit na zefektivnění provozu všech městských zařízení. Je třeba vytvořit účinný kontrolní mechanismus pro kontrolu hospodárnosti a účelnosti prostředků vkládaných do provozu zařízení i investic. Zároveň je třeba sledovat zadluženost města. Do ročního rozpočtu zařazovat investice dle dlouhodobého plánu investic. U každé investice nebo opatření vkládaného do rozpočtu bude spočítán jeho dopad na budoucí rozpočet města (provozní náklady, výnosy).
- 5. Koncepce bytové politiky**
Je třeba vzít v úvahu, že výstavba nájemních bytů bez finanční spoluúčasti nájemníků je pro městský rozpočet nadměrná zátěž. Proto je třeba zajistit vyváženou nabídku nájemního bydlení (zejména se spoluúčastí nájemníků) a pozemků připravených pro výstavbu rodinných domů. Nabídka bydlení musí být připravena i v souvislosti s průmyslovou zónou. Do koncepce musí být zahrnuto hospodaření se stávajícím bytovým fondem - prioritou oprav, výše prostředků v návaznosti na vybrané nájemné.
- 6. Sport, kultura**
Město bude vyváženě financovat provoz sportovních a kulturních zařízení města. Pro ostatní subjekty bude vytvořen systém grantové politiky.
- 7. Vytvoření grantové politiky**
Město by mělo vyváženě vkládat prostředky do sportu a kultury. Krom toho je třeba do kulturního dění zapojit "neměstské" orga-

nizace, spolky a jednotlivce. Zároveň je třeba sledovat množství prostředků vynaložené z rozpočtu na tyto účely. To lze zajistit vytvořením grantových programů města, informováním občanů o možnostech tyto prostředky získat a využít a zminimalizováním prostředků uvolňovaných mimo tyto granty.

8. Školství

Pro město i celý region má význam zachování současné struktury školství. Proto je potřeba aktualizovat koncepci rozvoje školství a zajistit propojení s koncepcí Královéhradeckého kraje. Ve středním školství je zejména u učňovských oborů potřeba průběžně nabídku oborů sladovat s potřebami regionu. K tomu je třeba spolupracovat s místními podnikateli a úřadem práce. V organizacích města (mateřské, základní školy, ZUŠ) stanovit normativy provozních nákladů.

9. Zdravotnictví

Cílem je vhodným jednáním a informovaností veřejnosti se snažit o zachování stávajícího rozsahu a struktury lékařské péče. V této oblasti je nutné sledovat záměry zřizovatele Okresní nemocnice NB a v případě nesouladu uskutečňovaných změn se zájmy obyvatel regionu vstoupit v jednání. Dále máme možnost zejména informovaností podpořit využívání pečovatelské služby a propojení praktických lékařů s nemocniční evidencí a tím postupně zvyšovat komfort pacientů.

10. Sociální služby

Zachovat stávající strukturu sociální péče. Zvýšit počet bytů v domech se zvláštním režimem. Zachovat příspěvek pro důchodce na stravování. V případě nutnosti převzetí zřizovatelské funkce Centra sociální pomoci optimalizovat nabídku služeb, získat jiné zdroje financování (dotace), do systému financování zapojit obce regionu. Zapojit se do komunitního plánování kraje.

11. Aktualizace územního plánu města

Otevřít veřejnou diskusi nad územním plánem města, plán aktualizovat tak, aby byl připravený pro investory, bytovou výstavbu a zároveň splňoval potřeby občanů.

12. Čistota města, veřejná zeleň, údržba komunikací

Optimalizovat činnost Technických služeb tak, aby čistota města a údržba komunikací splňovaly potřeby občanů. Zpracovat dlouhodobý záměr údržby komunikací v návaznosti na reálné finanční prostředky. Tento záměr konzultovat s veřejností. Ochraňovat přírodu a krajinu ve městě i okolí, pro tento záměr využít podpůrné nástroje státu a veřejně prospěšných prací.

13. Rómská otázka

Zapojit dospělou populaci do pracovního procesu a zainteresovat je na čistotě města, údržbě veřejné zeleně a dalších obecně prospěšných prací pro město ve spolupráci s Úřadem práce HK. Podporovat mimoškolní činnost dětí - granty, zapůjčením

městských zařízení, apod. Dále je potřeba rozvíjet komunikaci mezi rómskou menšinou, městským úřadem a školami. Zajistit byty.

14. Bezpečnost ve městě

Bezpečnost ve městě zvyšovat spoluprací s Policií ČR. Pro vlastní činnost Městské policie je potřeba počet strážníků zvýšit na tři.

15. Zviditelnění města

Aktuální informace na webu, zapojení do krajského informačního systému cestovního ruchu, podpora místních akcí s regionální spádovostí, vydávání propagačních materiálů. Prezentace na veletrzích cestovního ruchu a v komerčních informačních brožurách jen pod záštitou Královéhradeckého kraje. Rozvoj družební spolupráce s Breznem a Cascinette d'Ivrea.

16. Zapojení veřejnosti do samosprávných činností

Zapojovat občany do činností města - zvýšením počtu členů v komisích a výborech města. Zajistit vydávání pravidelných aktuálních informací ve zpravodajích a obyvatelům zde vhodnými anketami podněcovat ke zvýšení zájmu o dění ve městě. Navázat spojení se všemi zájmovými organizacemi, institucemi a spolky ve městě, pravidelně je informovat o dění ve městě, o úřadu, o grantech města, kraje a o dalších možnostech získávání prostředků.

Návrh může být do zasedání Zastupitelstva města Nový Bydžov, které se uskuteční 17.3.2003, připomínkován občany města.

PRIORITY INVESTIC

Dokončení

- Jiráskovo divadlo - dovybavení, venkovní úpravy
- Rozlučková síň - dokončení
- Sportring (sportoviště za sokolovnou) - osvětlení, přetlaková hala, šatny a sociální zařízení, skateboard, kiosek
- Fotbalové hřiště Chudonice - dokončení kabin, vybavení

Nové investice

- Dům s pečovatelskou službou - 20 b.j.
- Bytový dům Fučíkova ul. - 27 b.j.
- Rekonstrukce zimního stadionu
I. etapa - zastřešení
II. etapa - změna technologie
II. etapa - kabiny a zázemí
- Židovský hřbitov - 500 tis. Kč
- Přístavba ZŠ Klípcerova - 8 učeben, zázemí - 10 mil. Kč
- ZŠ Karlova - výkup pozemků pro sportoviště, sportoviště
- Postupná oprava komunikací - ul. Čechova, Baráková, velký čtverec
- Rekonstrukce, vybavení koupaliště
- Rekonstrukce stoky "B" - ul. Dr.Vojtěcha - nutné pro výstavbu RD - 3,5 mil. Kč
vybudování inženýrských sítí v této oblasti

NÁVRAT Z ŘÍŠE STÍNŮ

Svatý Valentýn - tedy 14. únor roku 2003 se stal pro naše město dnem jistě hodným zaznamenání. Po předlouhých 17 letech se totiž slavnostně znovuotevřelo Jiráskovo divadlo.

Další etapu fungování našeho kulturního stánku zahájila přestřižením obligátní pásky paní poslankyně H. Čurdová (rozená Kanasová). Stalo se tak za přítomnosti pozvaných hostů, mimo jiných zástupců ministerstva kultury, našeho kraje či památkového ústavu v Pardubicích. Přítomni byli i bydžovští podnikatelé, ředitelé místních škol a starostové obcí mikroregionu.

Pak již všechny zúčastněné, usazené do pohodlných rudých křesel, přivítal - trémou mírně zaskočený - ředitel divadla pan J. Moravčík. Z jeho krátké řeči bylo možno vycítit především radost z toho, že se konečně bude moci naplno věnovat skutečné divadelní práci. Vždyť do této chvíle fungoval víceméně coby stavební dozor. Hlavní projev pronesl potom starosta našeho města Ing. P. Louda. Poděkoval v něm všem firmám i jednotlivcům podílejícím se na náročné rekonstrukci. S bohatou historií nejen divadla, ale i novobydžovského ochotnictví, nás potom seznámil ředitel muzea pan profesor J. Prokop.

Dlouhá cesta k nesporným úspěchům a uznání, na které si pomyslnou štafetu nadšeně a lásky k divadelní práci předávali amatérští herci z generace na generaci, skončila před 17 lety, s uzavřením Jiráskova divadla. Snad lze jeho znovuotevření chápat i jako příslib obnovení slavné ochotnické tradice v našem městě.

Ale zpět k programu, který pokračoval krátkým dokumentárním filmem, zachycujícím všechny etapy rekonstrukce. Při bezútešných záběrech otlučených zdí, zetlelých trámů či rozkopaného sálu, jsem se mimoděk rozhlédl kolem sebe a náhle jsem - jako Bydžovák - pocítil jakousi hrdost. Máme skutečně překrásné divadlo. Máme divadlo, které nám mohou závidět i města větší, než je Nový Bydžov. Máme divadlo - a zde bych rád upozornil na to slůvko MÁME. Protože jasně vyjadřuje danou realitu. Totiž ten prostý fakt, že je to NAŠE divadlo. Chodíme do něj tedy a radujeme se z kulturních zážitků, které nám přinesou chvíle v něm prožité. Já již mám první radostnou zkušenost za sebou. Může za ni folková skupina Kantoři, která ukončila svým vystoupením oficiální část programu.

Potom následovalo neformální klábošení všech zúčastněných na rautu ve zbrusu novém sálu v prvním patře. Za skutečně výborné pohoštění i za skvělou obsluhu se na tomto místě - myslím - sluší poděkovat Střední odborné škole v Novém Bydžově, jmenovitě pak jejímu řediteli panu J. Rosůlkovi, panu učiteli V. Macháčkovi, paní učitelce H. Žďárské a konec konců i všem žákyním i žákům. Další dík patří i řediteli Střední odborné školy v Hlušicích panu Mgr. V. Blažejovi, panu učiteli D. Šnidrkalovi a vlastně všem, kteří se tak či onak na zdárném průběhu celé akce podíleli.

A tak se uzavřelo slavnostní otevření. Startovní výstřel odezněl. Jiráskovo divadlo vyrazilo na novou, doufejme, že hodně dlouhou trať.

Jan Skalický

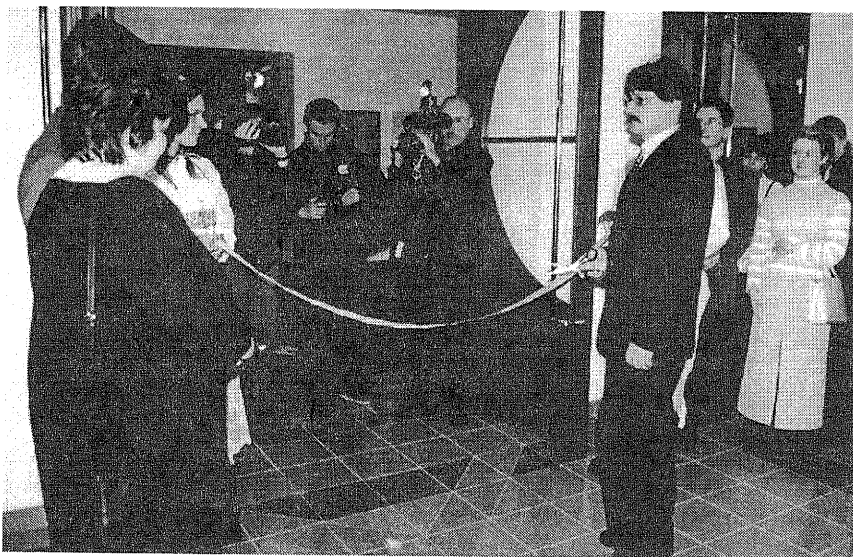
ZPRÁVY z Jiráskova divadla

Nebývalý zájem novobydžovské veřejnosti o prohlídku Jiráskova divadla, v sobotu 15. února, velmi mile překvapil, když první nedočkaví zájemci postávali před budovou již půl hodiny před otevřením. Až do půl páté pak proudily Jiráskovým divadlem davvy lidí, které měly možnost nakouknout do všech prostor, postát na pódiu, sestoupit do orchestřiště a propadla či pohodlně se usadit do nových sedadel. Naskytl se jim tak možnost přesvědčit se, jak důkladnou a v mnoha směrech dalekosáhlou přestavbou Jiráskovo divadlo za oněch dlouhých sedmáct let prošlo. Většina návštěvníků neskrývala svůj obdiv, přestože převážně starší lidé mohli srovnávat dřívější a nynější stav, aby nakonec i oni nešetřili slovy uznání. Po předchozím obrovském zájmu o předplatitelské abonmá, kdy prakticky během dvou hodin z pokladny doslova zmizela většina vstupenek, šlo o další potěšující signál, že Jiráskovo divadlo se opět stává důležitou součástí každodenního života ve městě, na kterou jsou Novobydžováci patřičně hrdí.

Večerní slavnostní program při příležitosti otevření Jiráskova divadla se nesl ve stejném duchu. Diváci mohli zhlédnout vystoupení mladé rómské skupiny **Gypsy Miro Jilo** či tanečního souboru **Kolaloka**, loučícího se při té příležitosti se svými dlouholetými vedoucími, které tím dojal k slzám. Před početné publikum vystoupila i celá řada žáků z hudebního oddělení místní Základní umělecké školy, z nichž někteří už posbírali na celorepublikových přehlídkách mnohá ocenění. Závěr slavnostního koncertu pak patřil české folkové legendě, skupině **Kantoři**.

O divadelní premiéru se v Jiráskově divadle postaralo Východočeské divadlo Pardubice s hrou **Ještě jednou pane profesore**, která patří mezi nejúspěšnější představení tohoto souboru a jejíž autor, plzeňský herec a dramatik Antonín Procházka, za ni před dvěma lety získal ocenění za nejlepší původní komedii. Soudě podle nadšeného potlesku Novobydžováků, zřejmě po právu. Za kuriozitu lze pak považovat fakt, že Pardubičtí byli před sedmácti lety posledním souborem, který

Pokračování na s. 4

Jiráskovo divadlo navštívil a nyní ho naopak otevřel. Navázali tak na tradici, kdy Jiráskovo divadlo po dlouhá léta úzce spolupracovalo především s okolními scénami - Hradcem Králové, Pardubicemi, Kolínem, Mladou Boleslaví - na níž by chtělo i v současnosti navázat. Což potvrdila i následující návštěva Klicperova divadla z Hradce Králové s muzikálem **Balada pro banditu**, "jehož obliba netkví jen v čarovných meloditách, které si zpívají nejen rodiče, ale už i jejich děti, ale v jakési prapodstatě příběhu věčných dvojic milenců, provázející naše vědomí od okamžiků, kdy začínáme více chápat význam slova láska".

Na konci tohoto měsíce dorazí do Jiráskova divadla slavný Činoherní klub Praha s legendární komedií **Vodní družstvo**, která měla na této scéně svou premiéru už v roce 1994. Patří k několika málo textům české klasické proveniencí, které lze bez většího upravovatelského úsilí použít v jakékoliv době. Humorný starosvětský obrázek z maloměsta od Josefa Štolby (1846-1930) posunul režisér Ladislav Smoček do "polohy dravé frašky pracující s rozvinutým fyzickým jednáním s vynalézavými gagy, s ostrou charakterizací, jdoucí až ke kariatuře."

Měsíc duben pak otevře trochu smutná komedie irské autorky Marie Jones **Kapsy plné šutrů**. Hry této au-

torky se hrály a hrají na jevištích celého světa a konkrétně "Kapsy" byly přeloženy do více než šestnácti jazyků a hrají se po jevištích od Japonska, přes Ekvádor, Belgie, Francii, Izrael, Německo, po Mexiko či americkou Broadway. V českém nastudování, které mělo premiéru vloni na podzim, doslova excelují Miroslav Vladyka s Radkem Holubem. Jde o příběh dvou komparistů, o němž se v programu dočteme: "Dva statisti z malé irské vesnice se účastní natáčení amerického velkofilmu. Členové štábu, herecké hvězdy i místní venkovani - ti všichni hrají své role nejen "na place", ale i mimo něj. A co to udělá se dvěma obyčejnými chlapíky, když se octnou na dosah velkého světa, peněz a slávy?"

Jiráskovo divadlo samozřejmě nezapomíná i na nejmenší diváky. Těm by měla být ve větší míře věnována sobotní odpoledne, ať už ve formě divadelních pohádek či filmových představení. Jako první přijíždí královéhradecké divadlo Drak s **Černošskou pohádkou** a pro mateřské školky je připravena hudební pohádka **O vodníku Pačískovi**.

Zkrátka v Jiráskově divadle nepřijdou ani příznivci hudby. Koncert mezinárodně proslulého souboru **Hradišťan**, vedeného primášem Jurou Pavlicou, představí moravské velikonoční lidové písničky obracející se k řádu přírody a lidského života. Cimbálová muzika Hradišťan patří k nejstarším a nejznámějším moravským cimbá-

lovým kapelám. Vznikla v roce 1950 v Uherském Hradišti. Po dobu její existence se v ní vystřídalo několik generací hudebníků a zpěváků, kteří pracovali pod dlouholetým vedením Jaroslava Václava Staňka. Od roku 1975 je primášem a uměleckým vedoucím celého souboru Jiří Pavlica. Pod jeho vedením se začal Hradišťan postupně transformovat a zároveň se začala významně prosazovat autorská tvorba, která zcela převládá v posledních projektech, jejichž ohlasy přesáhly hranice České republiky. Hradišťan se řadí k ojedinělým evropským tělesům věnujícím se hudbě našich předků.

O programovou náplň Jiráskova divadla se postarají i sami Novobydžováci. 6. května vystoupí v Jiráskově divadle v rámci koncertů pořádaných **Klubem Emy Destinnové** královéhradecký symfonický orchestr s **Mou vlastí**.

Ještě předtím, v sobotu 26. dubna, předvede na prknech divadla soubor DDT hru **Zakopaný pes aneb Kterak Blbost lidská na kahánku měla**, o níž její autor a režisér Jan Skalický píše: "Dílo nám důrazně a jasně připomíná fakt, že Blbost lidská po dlouhých peripetiích, namáhavých, zbytečných, nepříjemných oklikách a svízelných, bolestivých strastech přeci jen nakonec vždy zvítězí! Takto hezky a logicky vrcholí i toto drama".

Součástí Jiráskova divadla je i kino. Zřejmě ještě chvíli bude trvat, než do něho Novobydžováci najdou cestu a ocení luxusní prostředí a Dolby stereo zvuk, ale první filmová představení, kdy bylo kino dokonce několikrát vyprodáno, nasvědčují tomu, že se blýská na časy. Snaha nabídnout filmové novinky ne více než měsíc, respektive měsíc a půl staré by se tak měla zúročit v co největší míře. Navíc vedení kina chystá několik překvapení, včetně premiér. Na měsíc duben jsou připraveny projekce nových českých filmů **Útěk do Budína** (s Lenkou Vlasákovou a Bolkem Polívkou v hlavních rolích) a **Děvčátko** (Dorota Nvotová a Ondřej Vetchý) a mnoha evropskými cenami ověřený film **Pianista** režiséra Romana Polanského, který aspiruje i na letošní americké Oscary. Film vypráví příběh polského pianisty Wladysława Szpilmana, který se vyhnul nacistickému koncentráku, to když se schovával ve varšavském ghettu a svou hudbu využíval k tomu, aby přežil peklo, které prožíval.

Jiří Moravčík,
vedoucí divadla

Projekt FILM A ŠKOLA, rok 2003

Jiráskovo divadlo a Filmový klub Nový Bydžov

Cílem tohoto projektu Asociace českých filmových klubů (dále je AČFK) a Ministerstva kultury ČR je efektivní využití Zlatého fondu světové i české kinematografie pro rozšíření výchovy a vzdělávání především středoškolských studentů v oblasti filmového umění a historie. Mladí lidé se dnes velmi těžko orientují ve složitém světě audiovizuálního umění a snadno podléhají laciným a povrchním vlivům. Světový i český film 20. století přitom nabízí velmi kvalitní doplnění vzdělání jak v oblasti literatury, tak historie, výtvarné, estetické či hudební výchovy a občanské výchovy. Všechny tyto zmiňované aspekty obsahuje nejenom poslední návrh kulturní politiky Ministerstva kultury ČR, ale také připravovaná změna osnov základních i středních škol ve směru posílení předmětu estetické a multikulturní výchovy. Navíc lze díky filmu zefektivnit cestu k dalším předmětům (literatura, historie, společenské vědy, výuka jazyků ...). Jiráskovo divadlo a Filmový klub v Novém Bydžově Vám v rámci projektu FILM A ŠKOLA nabízí v tomto roce 7+1 film s lektorským úvodem, které budou promítány vždy jednou za měsíc v dopoledních hodinách. Cena přestavení pro žáky středních škol je 25,- Kč. V nejbližší době se jedná o následující představení:

VLAK ŽIVOTA (TRAIN DE VIE)

Francouzský scenárista a režisér rumunského původu Radu Mihaileanu natočil černou komedii Vlak života zčásti i jako reakci na známý Schindlerův seznam. **Chtěl tak přinést odlišný pohled na nezpochybnitelnou tragédii holocaustu, přičemž vycházel z tradic židovského humoru.**

Příběh je postaven na geniální mystifikaci. Židé z jedné východoevropské vesnice se v roce 1941 rozhodnou uniknout svému osudu tak, že sami vypraví železniční transport, směřující však nikoliv do koncentráku, nýbrž do zaslíbené země Palestiny. Nakoupí vagony a lokomotivu, najdou strojívedce a rozdělí si role deportovaných a jejich německých strážců. Pak vyjedou vstříci svobodě. Při dobrodružné cestě však musejí překonat mnoho neče-

kaných překážek. Nakonec se setkají s kolonou cikánů, kteří měli stejný nápad, jenže směřují do Indie. Strůjcem celého projektu i vypravěčem je moudrý vesnický blázen Schlomo, který zakončuje příběh "vlaku života" pohádkovým vyzněním.

OBCHOD NA KORZE

Film o nemožnosti kompromisu se zlem, o slabosti, strachu, nevědomosti a hlouposti jako živné půdě pro hlasatele násilí. Truhlář Brtko byl vždycky slušným člověkem, jenomže má švagra vysokým funkcionářem Hlinkovy strany a ten mu věnuje arizační dekret na židovský obchod vdovy Lautmanové.

Komorní subtilní příběh "taky-arizátora", který se ocitá mezi dvěma světy - čistým, nedotknutelným světem staré nahluchlé Židovky a světem reality. Brtko svoje provinění zastírá, utíká před ním. Neodolal vidině zbohatnutí, ale chce zůstat poctivým člověkem. Je jím až do chvíle, kdy v opojném záchvatu strachu z fašistů i ze svého svědomí nakonec svůj osud rozřeší tragédií. Vrcholné dílo úspěšného režisérského tandemu přijal celý kulturní svět s nadšením jako vzrušující etické poselství se strhujícím uměleckým vyjádřením. U nás byl film dvacet let vyjádřený. Klasicky citěné realistické herectví obhájilo svoji podmanivost v příboji moderních vyjadřovacích forem 60. let. Podobností vrcholí v závěrečném "chagallovském" snovém obraze naivní vidiny lidského štěstí, vytrysknuté z hluboké úzkosti zbloudilé duše. V roli slušného člověka, z něhož nakonec poměry udělaly něco, čím nikdy nechtěl být, podal vynikající herecký výkon Jozef Króner, skvělá byla též jeho protihráčka Ida Kaminská. **Film získal cenu Americké filmové akademie - Oscara za nejlepší zahraniční snímek!**

Po prázdninách pak budou následovat projekce filmů: Arizona dream, Gádžo dilo, Lekce Faust, Nebe nad Berlínem a Monty Python: Smysl života. V případě zájmu bude promítnut i Wellesův kultovní snímek z roku 1941 **Občan Kane**.

Jiří Moravčík, vedoucí divadla
Lenka Šilhanová, vedoucí FK

VÁCLAV KOUBEK v restauraci "Na koupališti"

Sobota 15. února byla v Novém Bydžově především dnem znovuotevření Jiráskova divadla. Přesto nebyla slavnost, která večer v divadle probíhala, jedinou kulturní akcí tohoto dne v našem městě.

Od 20 hodin vystupoval v restauraci Na koupališti Václav Koubek - muž mnoha povolání. Možná, že ho znáte jako herce (například z filmu Zvířata ve městě), v Novém Bydžově se však představil zejména jako osobitý písničkář s tahací harmonikou a také jako spisovatel, tedy profesemi, ve kterých je zcela sám sebou. Naplněný sálek restaurace (počet návštěvníků odhaduji na zhruba sedmdesát) nadšeně sledoval, jak Václav Koubek své veselé i zadumané písničky prokládá nejrůznějšími postřehy a příběhy.

Byly to právě Koubkovy povídky, které dokázaly obecenstvo přimět k dlouhotrvajícímu a bouřlivému smíchu a potlesku. Ať už vybíral z knížek svých Hospodských, Venkovských či Karí povídek, vždy jeho vyprávění bylo ze života a o životě. Svět jeho příběhů není ničím výjimečný, přesto vás dokáže zaujmout a dovede k zamyšlení o smyslu všeho okolo nás. Vrcholem večera byla zřejmě povídka "Nirvána" o tom, jak dojít k blaženosti. Kdo Václava Koubaka nezná nebo toho večera "Na koupališti" nebyl, těžko uvěřit, kolik laskavého a moudrého humoru se vejde do jeho písniček a povídek.

K báječné atmosféře večera přispělo také to, že se během Koubkova vystoupení v prostorách restaurace nekouřilo. Akce to byla více než podařená a nezbyvá než se těšit, že se něco podobného bude zase brzy opakovat.

Evžen Müller

AUTODOPRAVA

na vnitrostátní jízdy nabízí volnou kapacitu pro valník s plachtou, nosnost 3,1 t, 10 europalet, rozměry ložné plochy dxšxv 5220x2140x1800 - 20 m³.
Možnost skladování zboží, smluvní ceny, plátci DPH.

Tel.: 603 810 755

Fax: 495 485 618

PRONAJMU GARÁŽ

v Novém Bydžově - jih,
cena dohodou.

Tel.: 603 810 755

Šetřím, šetříš, šetříme

Všude kolem sebe slyšíme, že je nutno šetřit, šetřit a zase šetřit. Šetříme čas, když jedeme automobilem, místo toho abychom šli pěšky, šetříme benzin, když jdeme pěšky, na místo, abychom jeli autem. Šetříme elektrickou energii, když rozsvítíme malou lampičku na stolku místo velkého lustru, šetříme si oči, když svítíme větším světlem na místo neduživého světýlka. Šetříme vodu, když otáčíme jen mírně kohoutkem u vodovodu a šetříme si zdraví, když si ruce či ovoce omyjeme proudem čisté vody. Šetříme peníze, když ukládáme úspory do banky a šetříme si zdraví, když vydělané peníze investujeme do zájmové a sportovní činnosti. Šetříme přírodu, jestliže pečlivě zvažujeme, jaký výrobek a z jakého materiálu koupit, aby odpad byl co nejvíce ekologický, a šetříme svou peněženku, když koupíme neekologický levný brak. Stále nás pronásleduje myšlenka na to, jak a kde co nejvíce ušetřit. Mysleme občas také na to, jak ušetřit své nervy, a nebo raději nemysleme a nervy tím ušetříme.

Veronika Frambergová, 9.C
ZŠ Klicperova ul.,

ZPĚVAČKA ANEŽKA, CHYTŘÍ TYGŘI, NACPANÁ BACANDA A TANČÍCÍ ZÁKAZNÍCI

V sobotu 22. února, ve večerních hodinách bylo v restauraci Bacanda nezvykle živo. Hostům přijela z Nechanic zahrát skupina Anežka a její tygři. Název možná poněkud nenápaditý, však snaha ostatní pobavit opravdu příkladná. Tygr je predátor - svou kořist dostane pomocí lstivosti, mrštnosti a síly. Chytří tygři z Nechanic nás dostali muzikou. Osvědčené country hity i staré české fláky se ukázaly co nejlepší vnaidlo. Kolem dvacáté hodiny již nebylo jediného volného místa. Tancechťivost i dobrá nálada vydržely pak všem zúčastněným až do rána.

Když jsem s ostatními opouštěl - bohatě po půlnoci - útulnou, příjemně vytopenou hospůdku, uvědomil jsem si opět, jak málo stačí, aby se člověk dobře pobavil - trocha muziky, nějaké to pivo a pár přátel kolem. Ale - ono to vlastně zase tak málo není ...

Další podobný večer se koná dne 12. dubna!

Jan Skalický

Tak, jak je to vlastně sousede s tou naší nemocnicí???

“Tak si to představte, sem slyšel, že nám zavírají nemocnici. Co říkáte, že to není pravda, sousede? No nevím, nevím, říká se ledacos. Od té doby, co se tam nějak pohádali ty doktoři s ředitelem ... Prej že to vedení mělo poslední dobou každý rok několi-kamilionovou ztrátu a že kraj jim nechce tedka ty peníze dát, dokud se to hospodaření nezlepší. To by mě zajímalo, jak to, že sou tam pořád ty samý lidi, když to teda neuměj řídit tak, aby byli alespoň na nule, žejo. No já vím, já taky nejsem ekonomicky vyučenej. Jo a snad si tam tedka postavili nějakou novou podzemní tunel mezi porodnicí a tou no internou. Kolik? Deset milionů že to stálo. Tomu nerozumím, tak chyběj jim miliony a stavěj. No vlastně ted, když tu porodnici zavřeli, tak jim bude tunel asi na pendrek co, nebo jesi tam neplánovali nějakou podzemní kryt, dyž sou tedka všude vokolo ty teroristi, co. Ale řeknu vám, doktoři sou tady dobrý, já sem vám chodil kvůlivá tlaku k jednomu, kterej tam prej tedka už ale nebude, člověče, přes 8 let sem k němu chodil, je mi akorát divný, že se rozhod vovedjít po tak dlouhý době. Hele, stejně nemuseli ty doktoři vodcházet zrovna ted, co, vy myslíte, že je to jako s těma krysama a s lodí, hm, možná na tom něco bude. Anebo věděli víc než my. No uvidíme jak se k tomu postavěj na radnici, to přece nemůžou dovolit, aby nám tu nemocnici zavřeli, oni o tom, že se tam špatně hospodaří, už prej dlouho vědí, byli v posledních letech v řádky tý dozorčí radě a už to tomu řediteli dávno říkali, ať s tím něco udělá, hele, já jim věřím, starosta prej říkal, že to bude sledovat a on určitě ví jak na ně, on nemocnici nedá. Už několikrát si prej pozvali toho ředitele na kobereček, myslím si, že jestli to už nevymysleli, tak se na tom dozajista pracuje. Ale na druhou stranu, aby nebylo pozdě, doktoři vodcházej, prachy nemocnici snad kraj taky nechce dát, dokud nebudou líp hospodařit, porodnici už zavřeli ... Když to na městě věděli, tak mohli to hospodaření víc hlídat, né, co říkáte. No já vím, maj na tý radnici asi hodně práce, řeknu vám, já jim nezávidím. No počkáme si, jak to vyřešej.”

Jiří Nový

ŠETŘETE!

Získejte Novobydžovský zpravodaj až domů zcela zdarma!
Roční předplatné je 100,- Kč, TEDY POUZE CENA POŠTOVNÉHO!

Do všednosti každodenní cesty mi vstupuje tento strom jako přelud, jak sen, co se občas zdá. Mohutné větve mávají na pozdrav a žlutnoucí listí

čaruje před očima obraz z té nejkrásnější galerie světa.

Ten strom se chvílemi podobá člověku. Jeho vrásčitý kmen je samý šrám, jak tu odolává náporu větru a prudkému žáru slunce. Kdosi do něj vryl již nečitelný zápis ... Chce se mi rozluštit, obejmout strom a načerpat sílu, kterou z něho cítím. Místo toho jen pohodím hlavou a zahledím se do koruny ozářené sluncem. Podzemní ostré paprsky pronikají tak prudce, až oslepují. Zavírám oči a slyším, jak lehounký vánek rozechvívá listí, až šelestí. Vlastně ne. Zpívá ... Ano můj strom zpívá. Krásnou, tesknou melodii.

Otevřu oči. Stojím na křižovatce, honem přeběhnu silnici. Sakra, zase to nestihnu. Ještě jednou se ohlédnu... ANO, TADY NĚKDE BY MOHL STÁT.

Diana Suchánková

JAK ŠEL ČAS ... aneb pokus o objektivní pohled zúčastněného pozorovatele

- nemocnice opakovaně hospodaří s roční ztrátou přes 10 milionů korun, vedení na tento fakt žádným zásadním způsobem nereaguje
- na jaře 2002 se objevují první zprávy o myšlence vedení nemocnice postavit nový pavilon (mluví se o ceně kolem 100 milionů korun)
- v průběhu letních prázdnin 2002 je myšlenka pavilonu již oficiálně oznámena
- část lékařů vyjadřuje svůj nesouhlas s tímto plánem s poukazem na výsledky hospodaření nemocnice a nejistotu dalších dotací po přechodu pod správu krajského úřadu, a tedy že v danou chvíli jsou priority zejména v zhuspodaření provozu nemocnice a udržení si lékařského personálu, vyjádřena je také nespokojenost se způsobem vedení nemocnice
- vedení nemocnice se rozhoduje stavbu začít vybudováním podzemního tunelu jako součásti budoucího pavilonu s odůvodněním, že pokud stavba nezačne do konce roku 2002, bude muset nemocnice vrátit dotaci určenou na tuto stavbu
- 11 lékařů svým dopisem žádá odvolání vedení nemocnice
- v září 2002 je svoláno mimořádné zasedání zastupitelstva, kde svůj názor vyjádří jak nespokojení lékaři, tak vedení nemocnice, krajský zdravotní rada již na tomto jednání připouští, že státní dotace na provoz nemocnice budou v dalších letech výrazně omezeny a nemocnici Nový Bydžov velmi pravděpodobně čekají změny (například v počtu lůžek akutní péče...), někteří zastupitelé se vyjadřují v tom smyslu, že problémy nemocnice se mají řešit především tam a ne na půdě zastupitelstva, zastupitelstvo nepřijímá žádné zásadní stanovisko k situaci a celou záležitost pouze bere na vědomí
- v říjnu 2002 před volbami se setkávají zástupci všech stran a seskupení kandidujících do zastupitelstva NB se členy rady města k řešení otázky nemocnice, je pozván i zástupce lékařů kritizujících vedení nemocnice, po dlouhé diskusi se zástupci stran (s výjimkou KSČM a ČSNS) shodují na tom, že odvolání vedení je na místě, závěr navazujícího jednání rady města zní doporučit okresnímu úřadu odvolání vedení nemocnice
- listopad 2002 - některým lékařům je nabídnuto Fakultní nemocnici Hradec Králové zaměstnání, část nejaktivnějších kritiků vedení odchází
- celá záležitost utichá
- ředitel nemocnice v prosinci 2002 na jednání zastupitelstva přednesl koncepci dalšího rozvoje a směřování nemocnice, bez závažnějšího ohlasu v plénu
- 12/02 - 2/03 ???
- dle posledních informací ze zdravotní komise z konce února koncepce z 12/02 již neplatí a nemocnice má problémy se splácením závazků
- od veřejně vyjádřené nespokojenosti části zaměstnanců uběhlo 7 měsíců, vedení nemocnice je stejně již několik let, v souvislosti se situací v nemocnici od léta 2002 a jejím řešením podali zatím výpověď 4 lékaři (1 druhoatestovaný, 1 s první atestací, 2 před první atestací), je zrušena porodnice, vzhledem ke zprávám v odborném tisku a vyjádřením krajů je nejistá budoucnost dětského lůžkového oddělení
- jak zajistit budoucnost nemocnice?? - ptejte se zastupitelů, které jste volili, ptejte se vedení města

Jiří NOVÝ

Zabezpečení PNP od 1.1.2003

Zajištění PNP (přednemocniční neodkladné péče) bylo, je a bude vždy problematické. Každý si totiž představuje pod pojmem "neodkladná" něco jiného. Obecně by se dal tento termín vysvětlit tak, že kdyby nebyla poskytnuta odpovídající péče v určitém časovém horizontu, tak by došlo, nebo mohlo dojít k selhání základních životních funkcí a člověk - pacient by byl ohrožen na životě. Aby se tato skutečnost co nejvíce minimalizovala, je potřeba zdůraznit správnou a co nejvíce objektivní informaci z místa události. Tuto informaci vyhodnotí zkušený pracovník dispečinku a zajistí odpovídající zdravotnickou pomoc (někdy pouze radou). Indikace výjezdu sanity RLP (rychlá lékařská pomoc) jsou dané a nikdo by se neměl obávat, že nedostane odpovídající pomoc. Vzájemná zastupitelnost RLP a LSPP nebyla ani v minulosti plně odpovídající, protože vybavení sanit a možnosti a schopnosti výjezdových týmů byly limitující (oboustranně).

Zkrácením doby působení LSPP (většinou do 22,00 hod.) vzniká obava, že by mohlo dojít k poškození pacienta. Nemám stejný názor. Myslím si, že k ničemu takovému by dojít nemělo. Hůře se bude cítit ten, kterého by ani nenapadlo volat v noci instalatéra, protože mu kape kohoutek v kuchyni, ale když ho bolí ruka, na kterou před 2 dny upadl, zvoní o půlnoci na chir. ambulanci.

Je samozřejmé, že není možno garantovat každému, že odpovídající péči dostane, protože někdy to prostě nepůjde. Na více místech současně být nemůžeme, ale tak je to všude na světě a nejde to jinak. S tím se musíme všichni smířit. Většina zdravotníků, kteří se věnují této problematice, udělá vše potřebné, aby nedošlo k poškození zdraví kohokoliv z vás.

V Novém Bydžově, 27.1.2003
MUDr. Vladimír Lhotský
prim. ARO a RLPON NB

CENA INZERCE

celá strana 1600,-
1/2 strany 900,-
1/4 strany 500,-
1/6 strany 400,-
1/12 strany 300,-

Nepodnikatelská
řádková inzerce
ZDARMA
- maximálně 4 řádky
v tiskovém sloupci.

Kontakt:
tel. 732 701 775
495 703 981

E-mail:
zpravodaj@novybydzov.cz

Jak dál s lékařskou a lékárenskou pohotovostí?

Přínejmenším ti, kdo se po 1. lednu vydali v nočních hodinách na lékařskou pohotovost (LSPP) v N. Bydžově, byli nemile překvapeni omezením jejího provozu denně pouze do 22 hodin. Ale i ti, kdo přišli během sobot či nedělí a byli řádně ošetřeni, narazili následně na zavřené dveře lékáren ve městě.

Převedením kompetencí a odpovědnosti za provoz lékařských a lékárenských pohotovostí z okresů na kraje došlo plošně v Královéhradeckém kraji k omezení jejich provozní doby a nepřetržitá služba zůstala již pouze v bývalých okresních městech. Důvodem pro takové rozhodnutí krajského zastupitelstva jsou údajně nedostatečné finanční zdroje, slabé vyžití LSPP v menších městech, ale také její zneužívání. Navíc se uvažuje o úplném zrušení takovýchto stanovišť LSPP ve druhém pololetí t.r. Krajský úřad dal ovšem najevo, že pokud obce v oblastech, kde k omezením došlo, budou mít zájem, mohou finančně dotovat třeba i nepřetržitý provoz tak, jak byl financován okresními úřady do konce minulého roku.

V nastalé situaci, která vyvolala celou řadu navazujících problémů, se sešli 8. 1. 2003 na bydžovské radnici zástupci města, nemocnice, lékařů a lékárníků, aby konstatovali neúnosnost tohoto stavu a pokusili se najít jistá východiska. Hledisek je hned několik. Především se dostupnost akutní péče o nemocné výrazně zhoršila a nemocniční lékaři, kteří nyní LSPP v noci nahrazují, mohou být zaneprázdnění úkoly na lůžkových odděleních či operačním sále a ne vždy jsou k dispozici. V N. Bydžově je pro akutní stavy určena také posádka RLP (rychlá lékařská pomoc), avšak pokud ta zasahuje na jednom místě a současně dojde jinde k ohrožení života, auto-nehodě a podobně, není již po 22 hodině nikdo, kdo by lékaře RLP za-

stoupil. Dosud to byl právě lékař LSPP. Důsledek raději nedomýšlet. V neposlední řadě došlo omezením provozu lékárenské pohotovosti k absurdní situaci, kdy, kromě sobotního dopoledne, není otevřena žádná lékárna ani v době, kdy LSPP funguje! Lékaři mají sice možnost vydat pacientovi několik základních léků přímo v ordinaci, ale jejich sortiment nemůže pokrýt reálnou potřebu.

A jak dál? Lékaři navrhuji obcím, aby zvýšily sružení finančních prostředků a alespoň během volných dnů (soboty, neděle, svátky) tak pomohly zajistit nepřetržitý provoz jak lékařské tak i lékárenské pohotovosti. Situaci, kdy na ordinaci pohotovostního lékaře nenavazuje lékárna, považují za nepřijatelnou. Majitelé lékáren, kteří dosud pohotovostní službu zajišťovali, přislíbili v zavedené praxi pokračovat, pokud by jim byla poskytnuta dotace ze sružených prostředků ve stejné výši, jako v loňském roce.

A tak nyní čekáme na výsledek jednání obecních zastupitelů jak s Krajským úřadem, tak i mezi sebou. Je smutné, že podobné, avšak ne vždy stejné problémy jsou řešeny také v ostatních krajích, že jsou velké rozdíly ve způsobu a ochotě státní správy spolupracovat s lékařskou či lékárnickou komorou a profesními sruženými lékaři. Že se dokonce velmi výrazně liší i finanční ohodnocení naší práce v různých krajích. Je to důkaz toho, že státní zdravotnická politika nemá žádnou jednotnou koncepci a že tudíž máme bezmála tolik politik a tolik koncepcí, kolik je krajů. Teprve čas ukáže, zda jsou pro konečnou podobu LSPP důležitější numerické kalkulace nebo zájem o lidské zdraví.

MUDr. Petr Šubrt
krajský zástupce
Sružení praktických lékařů ČR

VYHLÁŠENÍ IV. KOLA POSKYTOVÁNÍ PŮJČEK na opravy a modernizaci bytů od města poskytnutých Státním fondem rozvoje bydlení

Město Nový Bydžov na základě usnesení rady města ze dne 17. února 2003 vyhlašuje v souladu s platnými pravidly města IV. kolo poskytování půjček na opravy a modernizaci bytů.

Uzávěrka přijímání žádostí je 30. dubna 2003

Písemné žádosti přijímá odbor správy majetku města Městského úřadu Nový Bydžov.

Úplné znění Pravidel Města Nový Bydžov o použití prostředků z úvěru na opravy a modernizaci bytů poskytnutých městu státním fondem rozvoje bydlení je zveřejněno na úřední desce Městského úřadu v přízemí budovy čp. 1 v Novém Bydžově, na úřední desce Městského úřadu ve výloze prodejny obuvi situované v domě čp. 4 v ul. ČSA v Novém Bydžově a též na internetových stránkách Města Nový Bydžov: www.novybydzov.cz.

Ing. Květa Mádlová,
vedoucí odboru SMM
MěÚ Nový Bydžov

Dne 27. 2. 2003 rezignoval na funkci zastupitele Města **JOSEF ŽIBRÚN** zvolený za Sružení nezávislých (volební strana č. 9).

Náhradník **VLADISLAV ŠPAČEK** odstoupil hned poté.

Další náhradník v pořadí **Ing. PAVEL VODÁK** obdržel osvědčení o zvolení na zasedání Rady Města dne 3. 3. 2003, slib složil na Zastupitelstvu dne 17. 3. 2003.

Víte že: Víte že: Víte že: Víte že: Víte že: Víte že: Víte že: Víte že:

- každý čtvrtý dospělý obyvatel našeho města má vysoký krevní tlak, každý třetí muž a každá druhá žena v Novém Bydžově starší 35 let je obézní (tj. poměr váha (kg)/výška na druhou (m) je větší než 30)
- město Hořice přispívá ročně částkou 650 tisíc korun na provoz chirurgické ambulance v tamní nemocnici
- v lékárně „U Haltuřů“ (Smetanova 1214) je možný výdej léků i mimo pracovní dobu. Pokud je majitel, který bydlí ve stejném domě, doma stačí zazvonit.
- nakupováním prošlých potravin v prodejnách v Novém Bydžově riskujete své zdraví a navíc podporujete protizákonné jednání (prodávat některé prošlé potraviny - i se slevou - je nezákonné), víte, že můžete poslat na majitele kontrolu z hygieny?

Datum použitelnosti (DP) se uvádí slovy "Spotřebujte do". Následuje den, měsíc a rok ukončení této doby. Potraviny s prošlou dobou použitelnosti se považují za zdravotně závadné a nesmí se uvádět do oběhu.

Datum minimální trvanlivosti (DMT) se uvádí slovy "Minimální trvanlivost do" a následuje uvedení dne, měsíce a roku. DMT se označují potraviny, které se rychle nekazí. Potraviny s prošlou dobou minimální trvanlivosti lze uvádět do oběhu **pouze, pokud jsou zdravotně nezávadné a pokud jsou jako prošlé označeny a odděleně umístěny.**

Vzdělání: rovnost - diskriminace?

V poslední době čtu často články, ve kterých se dětem minoritních skupin obyvatelstva - nejčastěji Romům - údajně upírá právo na plnohodnotné vzdělání, neboť jsou automaticky vřazováni do zvláštních škol, odkud vycházejí se znalostmi nesrovnatelně nižšími než ze školy základní.

Dovolu mi pohlédnout na problém očima dlouholeté učitelky zvláštní školy, kde počet romských žáků dosahuje k 50 %. V žádné základní škole se těmto dětem nemohou věnovat takovou měrou jako u nás. Učitel, který by se při průměrném počtu 25 žáků ve třídě a současné náročnosti učiva dokázal věnovat dítěti, jemuž chybí základní sociální návyky, které má neuvěřitelně malou slovní zásobu a tužku, papír a knihu vidí často poprvé v životě, by měl být veřejně vystavován. A to neuvážuji o žácích ve třídě nadprůměrných, kteří by snad také zasluhovali individuální přístup.

Na naší škole pracuje romský klub (příprava na vyučování je pravidelnou součástí činnosti), kam docházejí i Romové navštěvující místní základní školy. Při vědomostních soutěžích, které romský asistent pro děti organizuje, naši žáci velmi často své stejně staré kamarády - "základkáře" převyšují. Žák, který u nás úspěšně dokončí 9. ročník, má na vybranou z velmi pestré nabídky učebních oborů. Lze totéž říci o absolventu 6. ročníku základní školy? Ano, jsme pro Romy někdy nepřijemní. Ne však tím, že jejich dětem poskytneme méně vědomostí, ale tím, že je vůbec chceme vzdělávat. Velmi úzkostlivě sledujeme absenci žáků. Postihujeme ty, kteří v době nemoci posedávají po náměstí. Vyžadujeme omluvenky od lékařů, se kterými jsme v častém kontaktu. Není pro ty rodiče, pro které vzdělání je prázdným pojmem, jednodušší nechat dítě školní hodiny "odsedět" na základní škole, která se tímto většinou příliš netrápí?

Stěžejní problém spatřujeme na naší škole v nutnosti přesvědčit Romy o potřebnosti vzdělání, o tom, že cesta vpřed pro jejich komunitu vede především tímto směrem. Sdružení pro romskou vzdělanost, které za podpory školy v našem městě pracuje jako sekce Občanského sdružení na podporu kultury v Novém Bydžově, pomáhá - finančně i konzultacemi - mladým Romům, kteří si doplňují vzdělání na Romské střední škole sociální v Kolíně. Před třemi lety se nám podařilo

přechadit talentovaného žáka - Roma do základní školy (dodnes ho na vyučování připravujeme).

Ano, zrušme nešťastný název zvláštní škola. Ale co lepšího můžeme pro své romské spoluobčany dělat, než že se jim takto individuálně věnujeme? Ve třídě máme 8 - 12 žáků. Co lepšího jim nabídnout, než ukázat jiné trávení volného času než bezcílné pobíhání po městě? O trestné činnosti a kouření, které jsou s tím spojeny, nemluvě. Je třeba vychovat z těchto současných dětí příští rodiče, pro které škola nebude nepřítelem. Kteří (pokud toho budou schopni) vybaví dítě přiměřenými znalostmi, dovednostmi a návyky v prvních šesti letech jeho života. Sebelepší škola nemůže těchto šest let nahradit. Kteří budou své dítě pravidelně posílat do mateřské školy, kde se dítě mnohé naučí a dojde k jeho přirozené interakci s majoritní společností. Je potřeba změnit myšlení těchto lidí. Abychom pro ně nebyli gádžové - nepřátelé, kteří jejich děti strkají do zvláštních škol. Aby pochopili, že je nechceme zbavit jejich zvyklostí a tradic, ale že si musí budovat svou kulturu a svou inteligenci. A že cesta, která k tomu vede, je velmi dlouhá a velmi bolestivá.

17.1.2003, Tařána Konečná,
statutární zástupce Zvláštní školy
Nový Bydžov, Palackého ul.

Rozloučení s Kolalokou

Při příležitosti otevření Jiráskova divadla vystoupil taneční soubor Kolaloka naposledy. Rozloučil se tak se svojí dlouholetou činností.

Skupina vznikla před jedenácti lety jako zájmový kroužek při Základní škole Klicperova. Zúčastnila se mnoha soutěží, v kategorii "dětské country" dosáhla absolutního vrcholu a stala se stálou novobydžovské kulturní scény. V tomto období značně stoupl zájem o předtančení na plesech a společenských akcích. Bohužel jsme mnohdy nemohli všem vyhovět. Každoroční uspořádání tradičního "country balu" bylo vždy završením celoroční driny.

Chtěly bychom touto cestou poděkovat rodičům dětí za nemalou podporu a pomoc, bez které by se nám mnohdy těžko pracovalo. Poděkování patří i dětem za jejich vytrvalost a skvělé rozloučení na scéně divadla. Jejich vystoupení, které si pro nás připravily, nás velmi dojalo.

Činnost Kolaloky je sice u konce, ale věříme, že přátelství, které tímto vzniklo, bude pokračovat dál.

Petra Hájková - Ryplová
Irena Lánská

V pátek 14. února se v kulturním domě v Králíkách konal 116. maturitní ples Gymnázia v Novém Bydžově. Podrobnosti z této společenské akce, jak je zachytila studentka maturitního ročníku Kateřina Chvojková ze IV.A., najdete na internetových stránkách: www.novybydzov.cz.

DĚKUJEME

Je již tradicí Základní školy Karlova v Novém Bydžově, že několikrát do roka pořádá humanitární sbírky oděvů, bot, příkrývek a dalších užitných předmětů, které mohou lidem v nouzi pomoci. Je to již více než 10 let, co škola navázala spolupráci s Diakoníí v Úpici a s jejím Střediskem sociální pomoci.

Tak tomu bylo i před Vánoce, kdy byla vyhlášena tato humanitární akce na dny 13. a 14. prosince 2002. Bylo až s podivem, kolik hodných lidí si našlo v předvánočním shonu chvíli na to, aby připravili balíky a pytle s oblečením, botami, hračkami, které chtěli darovat, aby je potom v mrazivém počasí dopravili do naší Karlovky. Skutečnost bohatě splnila očekávání a chodba školy se rychle plnila. V sobotu dopoledne přijel kamion a žáci školy, kteří obětovali sbírce kus sobotního volného času, kamion naložili. Byl plný. Plný kamion oblečení, bot, hraček, funkční elektroniky, textilu. Plný vánočního citu a soucitu s problémy lidí, které sice neznáme, ale kteří nás potřebují.

Jménem všech těch, které vaše oděvy zahřejí, Vám patří poděkování. Nadělili jsme si všichni, kdo přispěli, hezký a hřejivý dárek pod stromeček. Ještě jednou děkujeme dětem, které ve spolupráci s rodiči akci dovedly ke zdárnému konci. Děkujeme Vám všem, kteří jste přispěli.

PŘÍRŮSTEK DO PŘÍRODOVĚDNÉHO CENTRA

Přírodovědné centrum ZŠ Karlova již vešlo do podvědomí občanů a mnozí jej již navštívili. Buď v rámci dní otevřených dveří nebo individuálně po domluvě s ředitelstvím školy nebo v rámci pořádání Velké prodejní výstavy a novobydžovské pouti (letos se opět uskuteční 9. a 10. srpna 2003).

Ke své práci ho využívají dva přírodovědné kroužky pod vedením p. uč. Kubelky a p. uč. Skalické. O velkých přestávkách je volně přístupné pro všechny žáky školy. Přírodovědné centrum svým rozsahem i druhy chovaných zvířat patří k ojedinělým zařízením tohoto druhu. Nespíme na

vavřínech a stále se snažíme centrum zdokonalovat a doplňovat novými zajímavými zvířátky.

V současné době jsme dokončili výstavbu velkoprostorového terária, do kterého nám přibyl pár kosmanů zakrslých - nejmenších primátů na zeměkouli (dorůstá max. 13 cm). Tento velmi vzácný chovanec obohatil již tak hodnotný chov drápkatých opic - tamarínů pinčích a kosmanů bělovousých. Zařadili jsme se, tak jako u chovu tamarínů pinčích, mezi několik málo chovatelských stanic v republice, které se chovem těchto zvířat zabývají.

Rovněž se nám daří chov terarijních zvířat. Podařilo se nám odchovat felsumy madagaskarské, nádherné ještěrky (gekony), které jsme vyměnili za 3 ks chameleonů jemenských. Sledování jejich životních projevů patří u žáků k nejoblíbenějším. Do začátku nového roku chceme Přírodovědné centrum obohatit ještě o chov tropických brouků a pavouků sklípkanů. Jedno terarium je připraveno pro želvy. Ty si budeme ale moci pořídit, až na ně ušetříme po sběru papíru a PET lahví.

Ještě bude nějaký čas trvat, než to naše Přírodovědné centrum dokončíme. Ale už dnes se můžeme pochlubit neobyčejným zařízením, které ve všech směrech přispívá k výchově dětí a k jejich hlubším znalostem ze života zvířat. Navázali jsme kontakt se ZOO Dvůr Králové nad Labem a se Zápaadočeskou univerzitou v Plzni, s pedagogickou fakultou, katedrou biologie. Pomocí těchto kontaktů jsme získali mnoho dalších zkušeností a poznatků.

Všechny dosud získané zkušenosti s chovem zvířat se nyní pokoušíme zúročit a připravujeme příručku pro začínající s chovem zvířat na školách. Zde se budou moci kolegové ze škol dovědět vše podstatné, jak začít, která zvířata zvolit, jak vypadá správně založené terarium apod.

Profesionální fotografové využívají snímků našich zvířat pro publikování v různých přírodovědných časopisech. Za úspěch považujeme i to, že naše Přírodovědné centrum již 2x navštívila Tv NOVA a natočila vždy dva krátké šoty.

Na závěr si dovoluji jednu prosbu. Pokud by se našel solventní člověk a chtěl by naše úsilí finančně podpořit,

budeme velmi rádi. Peníze uložené do tohoto našeho zařízení by byly určitě uloženy velmi dobře. Vždyť to všechno děláme pro naše děti.

ZŠ KARLOVA KOUPI STARŠÍ LYŽE

Základní škola Karlova žádá občany, kteří vlastní lyže a již je nepotřebují, zda by je nedarovali nebo neprodali škole za přijatelnou cenu. Škola má zájem o lyže sjezdové, běžecké, pokud možno s vázáním, lyžařské boty. Lyžařská výstroj bude použita v rámci lyžařských výcviků žáků.

Nabídku můžete oznámit telefonicky na tel. č.: 495 490 330 nebo přímo v ředitelně ZŠ Karlova. Děkujeme.

KARLOVA JÍZDA SE BLÍŽÍ

ZŠ Karlova a PS Radost již chystají další setkání cyklistů - tradiční KARLOVU JÍZDU (8. ročník) 24. května 2003 (sobota). Pomalu roztáčejte pedály. Těšíme se, že se opět všichni setkáme a uděláme něco pro své zdraví. Trasy jsou stejné, 20 km, 50 km, 100 km a horská kola 50 km a 33 km. Občerstvení, ceny a bohatý program pro děti zajištěno.

Mgr. Verfl, ředitel školy

MISS KARLOVY ŠKOLY 2003

Vážení čtenáři,

školní klub Karlovky se Vám znovu hlásí se zprávou o 2. ročníku MISS KARLOVY ŠKOLY. Již od listopadu 2002 měla děvčata 5. - 9. tříd možnost přihlásit se do soutěže pořádané školním klubem, který se rozhodl dodat tomuto ročníku profesionální úroveň nezbytnými rekvizitami. Když byly po značném úsilí zajištěny "automobily", korunky, šerpy, vlajky, drobné ceny, květiny a SUPERSTAR fanfáry, mohla soutěž propuknout.

Zatímco v klubu probíhalo sestavování programu soutěže, výběr porotců, nácvik chůze při promenádě a za zvuku fanfár, losování čísel přidělovaných děvčatům, děti i pedagogové hlasovali formou žetonů pro vítěznou tvář ze třinácti fotografií. Fotografie špičkově zajistila moje kolegyně Renata Říhová. O titul MISS SYMPATIE se bojovalo úsměvem a pózou. Vlastní soutěž O MISS KARLOVY ŠKOLY měla 3 disciplíny.

14. 2. 2003 na Valentýna v nabitém školním klubu zasedla porota ve složení: předseda - pan ředitel Josef Verfl, pan učitel Miroslav Kubelka a Karel Trupl, paní učitelka Jana Syřišřová, zástupce sponzora firmy ELZIM paní Petra Vrcková (ještě jednou děkujeme za miniautomobily) a MISS 2002 I. stupně Karlovy školy Tereza Pospíšilová a MISS 2002 II. stupně Karlovy školy Simona Krausová. Slavnostní fanfára vytvořila spolu s diváky perfektní atmosféru a ta se nesla celou soutěží. Děvčata se zúčastnila proměny ve svém oblibeném modelu, rozhovoru s vylosovaným porotcem a volné disciplíny dle svého výběru, která byla do poslední chvíle tajná a soutěžící děvčata ji připravovala doma. V převážné většině volných disciplín se tancovalo, ale proběhla i recitace, zpěv, hra na kytaru a jedna velmi povedená scénka.

Děvčata se pohybovala i chovala jako začínající modelky, zasloužila si mohutné potlesky diváků. Porota se nejen dobře bavila, ale měla i velmi těžký úkol výkony ohodnotit. Než sdělím jména výherkyň, chci vyjmenovat všechna děvčata a poděkovat jménem klubu za jejich odvalu a výkony při soutěži. Porotu a diváky v sou-

těži, pobavila dívka č. 1 - Monika Štefánová, č. 2 - Pavlína Šulcová, č. 3 - Veronika Surovičová, č. 4 - Veronika Ronešová, č. 5 - Eliška Žumárová, č. 6 - Jana Loudová, č. 7 - Šárka Volejníková (byla omluvena pro nemoc) č. 8 - Monika Nováková, č. 9 - Nikola Klózová, č. 10 - Veronika Zimová, č. 11 - Žaneta Hrubá, č. 12 - Petra Bílková, č. 13 - Iva Bauerová.

Po velmi těžkém rozhodování se MISS KARLOVY ŠKOLY 2003 stala dívka č. 12 - Petra Bílková, porotu zaujala vtipným rozhovorem a ve volné disciplíně zůstala věrná svému znamení a stala se opravdovou zpívající "lvice", když perfektně rozjela píseň Bob z Rebelů. Korunku jí předala loňská MISS Simona Krausová, šerpu a květiny předseda poroty a obdržela již zmiňovaný miniautomobil.

Náušnice a sladkost čekaly na dívku č. 6 Janu Loudovou, která skončila těsně na 2. místě a získala body svým elegantním a profesionálním tancem. 3. místo zároveň s titulem MISS SYMPATIE KARLOVY ŠKOLY obdržela dívka č. 3 Veronika Surovičová, korunku jí předala loňská MISS I. stupně Tereza Pospíšilová, předseda poroty opět daroval květiny, šerpu a nezapomnělo se ani na miniautomobil.

Následovalo nezbytné fotografování, gratulace dětí, pedagogů i rodičů. Ze soutěže se přenesla příjemně veselá atmosféra i do následující valentýnské diskotéky.

Těšme se na 3. ročník MISS KARLOVY ŠKOLY a již nyní vyzýváme všechny dívky od 5. - 9. třídy - neváhejte, nebojte se a přihlaste se! Mimo loňských a letošních MISS se může přihlásit každá dívka, která umí něco zajímavého a chce sebe i ostatní dobře pobavit. Oslovujeme zároveň i možné sponzory, abychom příští rok mohli lépe ocenit výkony všech vašich dívek. Přispějte třeba jen drobností do 3. ročníku MISS KARLOVY ŠKOLY pro příští školní rok a přijďte se podívat na výkony svých děvčat a možná budete velmi příjemně překvapeni.

Alena Zemanová, ZŠ Karlova

ZŠ KARLOVA JEDE DO ANGLIE

V květnu 2003 (14. - 19. 5.) pořádá ZŠ Karlova studijní zájezd do Anglie. Ubytování v angl. rodinách, plná penze, pojištění, průvodce. Cena 7.300,- Kč. Zájemci se mohou přihlásit na ZŠ Karlova (tel. č. 495 490 330).

Mgr. Verfl, ředitel školy

ZÁKLADNÍ ŠKOLA KLICPEROVA

ŠKOLNÍ SOUTĚŽE

Soutěže vždy patřily ke škole, většínou se ale jednalo o několik žáků, kteří se za pomoci učitele připravovali na okresní a krajská kola. Rozhodli jsme se tento systém doplnit o školní kola soutěží, do kterých by se zapojila většina žáků školy. Soutěžíme tak o nejlepšího informatika, angličtináře, němčináře, výtvarníka, chemikáře, fyzika, češtináře, dějepisce, přírodopisce, zeměpisce a matematika.

Soutěže jakoby kopírují vyučovací proces a také obsah soutěží vychází z požadavků na žáka základní školy, zásadně se ale mění forma, kdy tradiční výklad, opakování a zkoušení jsou nahrazeny pro žáky zajímavější formou - soutěží.

Abychom zapojili co nejvíce žáků, nesledujeme pouze nejlepší jedince, ale vyhodnocujeme pomocí bodů i celé třídní kolektivy, takže každý žák třídy může svou účastí v soutěžích pomoci své třídě v celkovém hodnocení.

Výsledky loňského ročníku i průběh letošního ukazují, že takto široce pojatý systém soutěží je vhodným doplněním tradiční školní výuky.

A na závěr trochu statistiky:

V loňském školním roce:

Soutěž tříd - vítězná třída zájezd do aquacentra, další dvě v pořadí sladká odměna

Pořadí

1. místo 6.b 23% možných bodů
2. místo 5.b 22% možných bodů
3. místo 8.a 20% možných bodů

Soutěž o nejnej žáka ročníku Žáci na prvních třech místech - tričko školy

5. ročník

1. Turková Zdeňka, 2. Eibl Milan,
3. Panochová Kateřina

6. ročník

1. Doležalová Michaela, 2. Pultarová Veronika, 3. Tichá Michaela

7. ročník

1. Kalčíková Barbora, 2. Krejčová Markéta, 3. Šubíková Martina

8. ročník

1. Myšková Eva, 2. Drábek Petr,
3. Zimová Jana

9. ročník

1. Šimůnková Petra, 2. Purmová Markéta, 3. Hušková Jitka

Soutěž o nejlepšího vítěz zájezd do aquacentra, na 2. a 3. místě poukázka do papírnictví

Soutěž o nejlepšího informatika: Hladík Josef

Soutěž o nejlepšího angličtináře: Kalčíková Barbora, Myšková Eva, Nováková Kateřina, Šubíková Martina

Soutěž o nejlepšího výtvarníka: Turková Zdeňka

Soutěž o nejlepšího němčináře: Musilová Martina

Soutěž o nejlepšího chemika: Hušková Ivana

Soutěž o nejlepšího fyzika: Štefán Slavomil

Pokračování na s. 12

Dokončení ze s. 11

Soutěž o nejlepšího češtináře:

Turková Zdeňka

Soutěž o nejlepšího dějepisce:

Pultarová Veronika

Soutěž o nejlepšího přírodopisce:

Eibl Milan

Soutěž o nejlepšího zeměpisce:

Doležalová Michaela

Soutěž o nejlepšího matematika:

Krejčová Markéta

Letošní rok:

Soutěže jsou v plném proudu. Průběžné pořadí tříd po cca 1/3 soutěží:

7. A 22%

7. B 21%

6. B 18%

V kategorii 5. tříd je prozatím v čele Jiří Matoušek

V kategorii 6. tříd je prozatím v čele Veronika Matoušková

V kategorii 7. tříd je prozatím v čele Veronika Pultarová

V kategorii 8. tříd je prozatím v čele Veronika Kuncová

V kategorii 9. tříd je prozatím v čele Le Thi Ai Van

NEJENOM ÚSPĚCHY VE FOTBALU

Na základní škole, Klicperova ul., existují řadu let sportovní třídy. Ve spolupráci s RMSK Cidlina dosahují naši žáci předních umístění ve fotbalových soutěžích, které se organizují pro žáky školy, například Školský pohár Coca Cola.

Ale nejenom fotbalem žije naše škola, úspěšní jsme i v softbalu (2. místo v okrese), velký nárůst popularity u našich žáků (chlapců i dívek) zaznamenal florbal (1. místo v okrese a 3. místo v kraji), basketbal (2. místo v okrese), házená (2. místo v okrese) a volejbal.

Na jednu městskou školu, navíc vzdálenou velkých sportovních center, jsou to výsledky více než povzbudivé. Základem úspěchu jsou metodicky správně vedené hodiny tělesné výchovy, systém nepovinných předmětů se sportovním zaměřením, organizace vlastních turnajů a spolupráce se sportovními oddíly města.

Milan Štoček,
ředitel školy

KLUB KAKTUSÁŘŮ ALBERTO VOJTĚCHA FRIČE V NOVÉM BYDŽOVĚ

1962-2002

Každé kulaté výročí začíná kdesi v dávné minulosti, při hodnocení se musíme ohlédnout nazpět. V našem případě nejen o čtyřicet let naší úspěšné činnosti, ale o mnoho dál ...

Více jak před půl tisíciletím, kdy Don Christobald de Kolon - tedy po našem Kryštof Kolumbus podniká jednu z objevných plaveb, tentokrát západním směrem s cílem nalézt kratší cestu do Indie. Když po dlouhé době přistává se svou galérou u neznámé pevniny. Zde nalézá novou rasu lidí, neznámá zvířata a podivuhodné rostliny, které dováží do Evropy. Pro pořádek si připomeneme, že to jsou brambory, rajčata, paprika, kukuřice a další zajímavé rostliny i ty vesměs pichlavé. Těm později dali učení botanikové jméno kaktusy.

Dnes bezpečně víme, že kaktusy pocházejí výhradně z nového světa - Ameriky. Najdeme je od nehostinné Patagonie až po daleký sever USA. Rostou v tropických pralesích brazilského Mato Grossa, na pampách Argentiny, vysoko v pohorí And a všude tam, kde normální rostliny hynou.

Na počátku dvacátého století, konkrétně v květnu roku 1900, přistává v Sao Paulu nadaný a již vzdělaný osmnáctiletý student Vojtěch Frič, aby zde studoval domorodé Indiány, faunu, floru a z ní především kaktusy. Své cesty na tento kontinent mnohokrát opakuje a již se soustřeďuje pouze na domorodé Indiány a především na kaktusy, těch objevuje bezpočet rodů a druhů, které dováží do Evropy především pro německou

Co nového na VOŠ a SOŠ v ulici Jana Maláta

Začíná nový rok a každý začátek nás svádí k tomu, abychom se ohlédli zpět. Jaký tedy byl konec roku u nás.

27. listopadu se uskutečnil Den otevřených dveří určený především žákům 9. ročníků a jejich rodičům. Škola jim nabídla možnost seznámit se s náplní studia, vybavením odborných učeben a tělocvičny, jídelny i zmodernizovaným domovem mládeže. Při prohlídce budovy jim jednotliví vyučující podali vyčerpávající informace o náplni svého předmětu i vybavení a využívání jednotlivých zařízení. Zároveň byl oznámen i termín přijímacích zkoušek - I. kolo 14. dubna, II. kolo 15. května - konají se z českého jazyka a matematiky.

Příjemným zakončením roku je již tradiční kulturně-sportovní den, kterého se účastní žáci i vyučující. Měří síly v různých, převážně zábavných, disciplínách a na vítěze čeká sladká odměna. A co přináší rok 2003? V lednu především hodně práce, protože se blíží konec pololetí a tím i zhodnocení úsilí studentů. 13. 1. začalo na VOŠ zkouškové období. Odměnou za zvy-

šené úsilí budou pro žáky jarní prázdniny, které začínají 3. února. Tento měsíc se také uskuteční velká společenská akce školy a SRPŠ a tou je maturitní ples - letos 28. února v KD Králíky.

Již dříve jsme Vás informovali, že jsou pro naše žáky organizovány zájezdy do německy nebo anglicky mluvících zemí. Ten letošní je do Vídně a uskuteční se na přelomu března a dubna. Duben je také měsíc, kdy se 4. ročníky připravují na završení svého studia. Píší totiž písemné maturitní práce z českého jazyka a konají praktickou zkoušku u odborných předmětů. Ústně své znalosti prokáží v květnu - od 19. do 23. A pak už jen vykročit do skutečného života. Jedni žáci odcházejí, druzí přijdou, a to nejen do 1. ročníku SOŠ, ale i do 1. ročníku VOŠ, kam se přijímací zkoušky z německého nebo anglického jazyka konají 14. srpna. Uzávěrka přihlášek je 31. 7. 2003.

O tom, jak se nám daří v druhém pololetí, budeme informovat v některém dalším čísle.

Ing. P. Vodák,
VOŠ a SOŠ Nový Bydžov

firmu F. A. Haage v Erfurtu. Na počátku dvacátého století se již kaktusy těší velkému zájmu a za tímto účelem se zakládají různé spolky. Ten první byl v Praze a následovala řada měst jako Olomouc, Brno, Liberec, Kolín a mnoho dalších.

Až podstatně později došlo i na další města, a budme na to hrdí, i na Nový Bydžov. Na přelomu padesátých a šedesátých let jsou pěstovány kaktusy i v našem městě a zcela objektivně dodejme, že bez velkých úspěchů. Zde dozrála myšlenka soustředit tyto pěstitele do nějaké organizace, kde by docházelo k výměně zkušeností, rostlin, semen a všeho dalšího. Zakládá se přípravný výbor, který má za úkol získat potřebné informace a povolení k založení organizace, která bude soustřeďovat všechny nadšence v zájmové organizaci, kde by vše mělo být snazší.

Dne 6. prosince 1962 se schází nevelká skupinka těchto nadšenců v restauraci u Stehlíků a již zakládá Kroužek kaktusářů při tehdejší Osvětové besedě. U této významné události byli: Vojtěch Sír, Zdeněk Smutný, Jindřich Kobr, Josef Vondráček, Ladislav Procházka, Rudolf Hladík a Josef Věchet. Velkou morální oporou byl tehdy náš největší amatérský kaktusář pan Vladimír Vojta z Pardubic, který nám pomáhal, kde se dalo, především odbornou radou, kaktusy i semeny. Záhy se tato skupina rozrůstá o další a další členy.

První naše náborová výstavka byla ve výkladních skříních na náměstí, ta druhá v současném bufetu naproti Fotosloužbě. Po těchto výstavách následoval značný příliv členů, ale těch s hlubším zájmem o kaktusy jenom málo a nastal jistý útlum. Další výstavy již jako slibně se rozvíjející organizace pořádáme ve vlastní klubovně. V současnosti je to bytovka na rohu ulic Revoluční a Klicperova. Když musíme tuto budovu ze známých příčin opustit, stavíme již vlastní foliový hangár a začíná naše další spolupráce se ZO ČSCH. Ani zde nesmím zapomenout na další naši spolupráci zejména se ZO ČSCH ve Smidarech a později se ZO ČSZ ve Vysokém Veselí. Nynější dobrá spolupráce s vedením Základní školy v Klicperově ulici nám dává podstatně širší možnosti, již pod novým názvem Hobby. Zde dáváme nahlédnout do dalších oborů pěstitelské a sběratelské činnosti našich

členů a spoluobčanů našeho města a okolí. A věřte, máme se čím chlubit.

Pro sebevzdělávání pořádáme bezpočet odborných přednášek významných odborníků, pro odlehčení rovněž pořádáme každoročně několik cestopisných přednášek se spoustou diapositivů a videozáznamů. Podnikáme cesty za poznáním do botanických zahrad, na výstavy našich kolegů v jiných městech. Do soukromých sbírek doma i v zahraničí. V zahraničí mnohokrát navštívujeme sbírky kaktusů pana Haoudeho v Handendorfu, ale i skleníky již zmiňované firmy F. A. Haage v Erfurtu a pana Zamašého v Budapešti i jinde.

Současný Klub kaktusářů A. V. Friče má za sebou čtyřicet let úspěšné a nepřerušované činnosti. Patříme k nejstarší zájmové organizaci tohoto zaměření ve východočeském regionu a jsme právem hrdí na své výsledky. Uplynulá léta přinesla celou řadu příjemných setkání přátel u svých kaktusů a na všech akcích pořádaných v rámci naší činnosti. Bohužel nebylo jenom radostných událostí, mnohokrát jsme povstáním a tichou vzpomínkou uctili památku těch, kteří odešli z našich řad, od svých rodin a kaktusů. Mnohé se za ta léta změnilo, jenom opravdová láska ke kytíčkám zůstala. To nás těší a zavazuje současně. Naše záliba vyplňuje všechny volný čas, dává zapomenout na vypjaté situace současné doby, nutí nás přemýšlet a stále se vzdělávat a to je ta druhá stránka naší činnosti.

Dne 6. prosince dovrší naše organizace plných čtyřicet let činnosti. Letos tomu je i plných 120 let, co se narodil nestor a moudrý člověk pro všechny kaktusáře tohoto světa Alberto Vojtěch Frič. Konkrétně 8. září 1882. Letos tomu je i 25 let, co na základě mnoha povolení včetně rodiny Fričových smíme a používáme v názvu našeho Klubu i jméno A. V. Friče. Současně je po něm pojmenována jedna z ulic Nového Bydžova. Tímto vším vzdáváme hold tak významné osobnosti českého národa, která nemá obdoby v moderní historii této republiky.

Současný Klub kaktusářů A. V. Friče prodělal za uplynulých čtyřicet let mnoho a mnoho organizačních změn v nadřazených orgánech, tak nedůležitých a zbytečných. V roce 1968

vstupujeme do Svazu českých kaktusářů s jistou nadějí. V témž roce musíme vstoupit do Českého zahrádkářského a ovocnářského svazu. Jak absurdní. A náš život jde dál. Jde dál, ale sešněrován věstníky, všeobecným nařizováním a podáváním nezbytných hlášení co, kde, kdy a proč? Poté vstupujeme do již specializované Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů ... A opět ta zbytečnost.

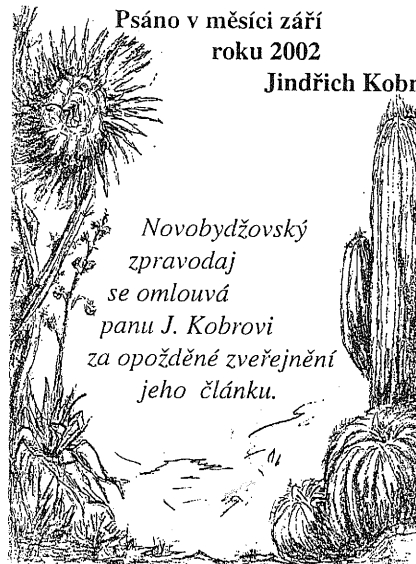
Konečně přichází podzim roku 1989, a jak předepisoval bonton té doby, vše se ruší a opět předělává. Na základě této demokracie se i my oddělujeme a s vlastními stanovami, právní subjektivitou, a vlastním IČO jdeme dál. Jenomže tato demokracie dává možnost, že každý může všechno a mnozí nemusí nic, což je svým způsobem pomalý úpadek každé zájmové činnosti, který jenom vyplňuje volný čas a ten se nedostává ...

Byl jsem při tom a tak o tom něco vím. Proto jsem se rozhodl napsat tyto řádky. Víím, není v možnostech sebelepšího článku postihnout všechno a všechny. To se nedá uskutečnit i z mnoha jiných důvodů. Nakonec použiji ono již tak populární Švandrlíkovské heslo - čó bolo to bolo. Na to dobré a hezké rádi vzpomínáme a to špatné zavál čas zapomenutí i těch dějin naší organizace.

Omlouvám se za jistou stručnost, ale jinak to nešlo. Toto malé ohlédnutí za naší minulostí se musí odrazit v budování naší budoucnosti. Tou je plných 50 let úspěšné činnosti Klubu Alberto Vojtěch Friče v Novém Bydžově.

Psáno v měsíci září
roku 2002

Jindřich Kobr

*Novobydžovský
zpravodaj
se omlouvá
panu J. Kobrovi
za opožděné zveřejnění
jeho článku.*

VÝZVA K VYTVOŘENÍ MÍSTNÍHO PARTNERSTVÍ

V členských zemích Evropské unie je rozvoj venkovských oblastí spolu-financován z programu LEADER. Zaměřuje se na rozvíjení místní ekonomiky, na ochranu přírodního a kulturního dědictví, na zlepšení kvality života ve vesnicích a malých městech. Své projekty mohou realizovat obce, firmy, jednotliví živnostníci, nestátní neziskové organizace a další organizace, které v daném území působí. Jedná se o finančně málo náročné projekty (řádově statisíce až miliony Kč), které jsou však v daném území nové, inovativní, a které dohromady vytvářejí tematicky jednotnou rozvojovou strategii (plán) regionu. Zájemci o financování se dohodnou, zda jejich rozvojový plán se zaměří například na podporu podnikání, které bude sloužit rozvoji venkovské turistiky, anebo na ochranu a zhodnocení přírodních a kulturních památek regionu či na podporu obchodování s místními výrobky.

Program je velmi decentralizovaný: na základě místního partnerství vznikne tzv. místní akční skupina (řídící výbor), která připraví rozvojovou strategii. Zájemci v ní uplatní své projekty. Celostátně pak soutěží rozvojové strategie o přidělení finančních prostředků. Vláda vybere např. 5 - 15 strategií (a tedy i venkovských oblastí).

V ČR se dosud program LEADER uplatnit nemůže. Ale kdyby se ČR stala členem EU v roce 2004, pak by se regiony, které se včas připravily a mají kvalitní rozvojovou strategii vzniklou na základě místního partnerství, mohly od roku 2005 ucházet o plné financování svých projektů. Jde tedy zatím o příležitost, která je nejistá, avšak lákavá: oblast Chlumecka a Novobydžovska by se rovněž mohla stát jedním z prvních venkovských regionů v ČR, které využijí prostředky EU se samostatným rozdělováním a řízením pomoci.

Iniciátorem vzniku místního partnerství a přípravy projektů typu LEADER je obec Nepolisy, zastupující svazek obcí Cidlina, za spolupráce s agenturou Tima Liberec.

Obec Nepolisy tímto vyzývá zájemce, aby se přihlásili k místnímu partnerství za účelem vzniku místní akční skupiny, kvalitní rozvojové strategie a případného financování z prostředků programu LEADER. Místní partnerství bude volným sdružením (bez právní formy) zástupců právnických osob, bez jakýchkoli povinností a závazků. Zájemci budou splňovat dva předpoklady:

1. jsou to právnické osoby (podniky, družstva, obce, neziskové organi-

zace, příp. další, nikoliv však státní podniky a instituce) anebo živnostníci, kteří působí na území venkovských mikroregionů Cidlina a Novobydžovsko, včetně měst Chlumec n. C. a Nový Bydžov.

2. pro období 2003 - 2006 (přednostně však až po roce 2004) mají předběžný záměr, který je v podmínkách regionu nový a týká se rozvoje zemědělského i nezemědělského podnikání (nejlépe spojeného s tvorbou pracovních míst), zvyšování konkurenceschopnosti místních výrobců a služeb, ochrany a tvorby životního prostředí, obnovy a využívání kulturních památek a dalších objektů, rozšiřování prodeje vlastní produkce mimo region, posilování občanské společnosti neziskovými aktivitami v místních komunitách a zvyšování kvalifikace obyvatel venkova; přitom záměry, které se týkají uplatnění žen a lidí do 25 let, jsou zvláště vítány.

Nyní se organizuje první kolo výzvy. Zájemci se mohou přihlásit do 15. února. Písemná přihláška musí obsahovat a) přesný název subjektu a plný kontakt (adresa, telefon, e-mail, kontaktní osoba), b) několikařádkový popis dosavadní hlavní činnosti, c) předběžný popis záměru, který by se mohl uplatnit v rozvojovém plánu pro LEADER (max. 1/2 strany), zejména obsah záměru a jeho přínosy pro žadatele, zákazníky, obec apod.

Písemnou přihlášku zasílejte na adresu: Obecní úřad Nepolisy, Jana Bitnerová, 503 63 Nepolisy, telefon 495 497 017, mob. 737 269 504, e-mail:

nepolisy@volny.cz. Další informace je možné získat na těchto adresách: www.tima-liberec.cz (Tima Liberec, Erbenova 2, 460 08 Liberec 8, dr. Oldřich Čepelka, ing. Michaela Heftlejšová, tel. 485 152 791)

Další postup předpokládáme:

- do 15. 3. 2003 uzávěrka prvního kola přihlášek k místnímu partnerství LEADER a vyhodnocení přihlášek a rozvojových záměrů a druhá výzva pro zájemce - do 1. 4. 2003 první setkání účastníků partnerství (seznámení s možnostmi programu LEADER, dohoda o dalším postupu, výzva k přípravě projektů, návrhy na složení místní akční skupiny - MASK, návrh na jednotné tematické zaměření rozvojové strategie)
- do 1. 5. druhé setkání místního partnerství (volba místní akční skupiny, vytyčení zaměření rozvojové strategie, výzva k přípravě předprojektových říší)
- do 15. 7. zpracování a projednání první verze rozvojové strategie - do 15. 11. zpracování definitivní verze rozvojové strategie a jejích dílčích projektů
- do 15. 12. 2003 oznámení MMR nebo MZe ČR o připravenosti regionu realizovat místní program typu LEADER v souladu s pravidly Evropské komise
- v průběhu roku 2004 počítáme s nutností dopracovat projekty podle prováděcích předpisů, které vydá česká strana, aby byly financovatelné z Evropského zemědělského záručního a orientačního fondu.

Jiří Šustr, starosta obce Nepolisy

Autorem fotografie „Kachny na Cidlině“ je pan Luděk Milan

SPORTOVNÍ DIVÁK

Dokončení z Novobydžovského zpravodaje č. 4-5 z roku 2002.

Víme, že domácí prostředí, důvěrná znalost hřiště, známé tváře okolo kabin a domácí hlediště jsou stabilizující složky výkonu hráče či závodníka. Dovedou více motivovat a v těžkých chvílích boje povzbuzovat a posilovat důvěru ve vlastní schopnosti a síly. A jak se tyto staré, v celém sportovním světě osvědčené pravdy jeví u nás, v Bydžově? Skutečnost je velmi rozdílná.

Vezměme kopanou, která měla štěstí, že již od jejího založení jí přálo vedení města a současně měla kvalitní odborné trenérské vedení. Výkony okamžitě přilákaly četné diváky, což v podstatě vydrželo přes první republiku, během druhé světové války i po ní. První fotbalová divizní úroveň v r. 1955 ještě divácké nadšení zvedla, 60. léta a opakované krajské přebory tento divácký boom držela. Pronikavý pokles zájmu začal koncem 80. let. Jasně se ukázalo, že bez týmové práce výboru nelze udržet a doplňovat hráčskou základnu, což se projevilo na výkonech týmu a tím i opadu zájmu diváků. Výkony posledních let a skvělé postavení v tabulce letošního podzimu by znovu mělo zaplnit nejen tribunu, ale i hráz a ochozy kolem hřiště! Vysoké hráčské nasazení našich a kvalitní výkonní soupeři si to určitě zaslouží! A také by se náš divák měl probudit, nečekat jen zamlkle, jak to na hřišti dopadne, ale vytvořit hlasitou zvukovou kulisu - prostě fandit. Podpořit naše mladé družstvo, které v loňské soutěži mělo přezdívku „Bydžovská školka“ a jehož hráči většinou ani nejsou Bydžov-

váky. Vytvořit jim domácí, sympatizující prostředí, psychicky je podepřít. Vždyť hlediště může být i víc než 12. hráčem!

Naprosto jiná je situace v ledním hokeji. Tam je hlediště hodně hlasité! A bydžovský „zimák“ je v celém kraji vyhlášený. Předně vysokými návštěvami 550-700 diváků na utkání (nezapomenutelná vítězství s hrajícím trenérem Heřmanem) a také velmi nesportovními diváky. Vulgárnosti a sprostoty nejhrubšího zrna do společnosti, ani sportovní, rozhodně nepatří (všimli jste si, jak naši elévodé jsou v tomto směru učenliví?!). Jinak odradíme slušné diváky a vychováme hulváty z množství hokejového potěru, který se konečně po 20 letech existence stadionu nadějně hokejově pere (díky patří trenérům mládeže). Své vykonala i nešťastná minulá závodní sezóna. Rozehráli jsme totiž nejvyšší krajskou soutěž a věděli jsme, že na ni výkonnostně nestačíme (neomlouvá, že si ji hráči sami přáli). Odvracet pravidelné porážky se potom snažili i diváci! Stoupala nervozita na ledě i v hledišti. A rozvášněný dav odhazuje soudnost i slušnost, posléze i náladu. Poslední zápasy již navštívilo jen několik desítek skalních diváků (což je snad dost varovné číslo)! Samotným hráčům, kteří vydrželi celou kalvárii porážek a přesto bojovali s plným nasazením, je však na místě vyjádřit pochvalu a uznání.

A co ostatní sporty ve městě? Ty, bohužel, hrají své soutěže prakticky bez diváků. Buď jejich sportoviště pro ně vůbec nemají prostory, což platí pro odbíjenou, košíkovou, stolní tenis, šachy, judo, nohejbal, nebo je vstup omezen přezutím (což odradí), nebo, a to je nej-

smutnější, probíhají i na krajské úrovni zápasy dospělých, dorostu i žactva úplně bez diváků. To je případ našeho v minulosti daleko nejslavnějšího sportu, tenisu. Z našich dvorců vyšla dlouhá řada jmen mistrů kraje (od žactva po dospělé i družstva), mistři Čech, vítěz dorostenecké juniorky, mezinárodní mistr Polska, akademický mistr světa, reprezentant ČSSR pro Galeův pohár. Velkou popularitu měl Bydžovský trpaslík, turnaj předních českých herců a hudebníků. Kdo by měl navštívit Bydžov dnes, aby se sešlo 1500-2000 diváků jako na této akci? Zřejmě by na to nestačil ani americký prezident, ani bin Ládin! Oddíl hostí nejlepší tenisty při přeboru kraje, na mistrák smíšených družstev dospělých přijede největší rival - Chlumec. Krásné sportovní boje vidí jen několik rodinných příslušníků, ale nepřijde ani jediný tenisový záček či zákyňka, o dorostu ani nemluvě; a diváci? Byl jsem tam sám. Ano, jeden divák! A na tenis se kdysi také hodně chodilo. A fandilo! Je na tomto ubohém stavu zájmu o sportovní (ale nejen sportovní) dění ve městě vinna chybějící propagace, všemocná televize a počítače, rozháraná společenská atmosféra nebo také velikým dílem naše apatie a pohodlnost? Proto ani sponzorů není dost! Vždyť sport představuje pro nás, diváky, příjemné využití volného času, odpočinek a nutné odreagování po práci i nádherné, často neopakovatelné zápasové prožitky. Pro samotné sportovce je upevňováním a pěstováním nejen fyzického zdraví, ale i potřebných duševních vlastností pro celý život.

Pro Vás

Paleček Josef

FOTBALOVÉ ZPRÁVY

MLADŠÍ ŽÁCI

SKVĚLÉ ČTVRTÉ MÍSTO VE FINÁLOVÉ SKUPINĚ HALOVÉHO MČR V pátek 31. 1. a v sobotu 1. 2. se mladší žáci RMSK Cidlina pod vedením trenérů Richarda Vláška a Jana Šefary a vedoucích Petra Riegera a Dobroslava Šmidrkala zúčastnili finálového klání halového MČR v této věkové kategorii. Už samotný postup byl výborným výsledkem a fanouškovská obec očekávala, jak si naše omlazené družstvo povede v konkurenci těch nejlepších. Krásná sportovní hala v Nymburce nakonec viděla tři naše jednogolové prohry, a nebýt třeba té s Boleslaví, byli bychom na pověstné bedně a kluci by zakusili pocit medaile. Naopak velmi potěšilo zejména vítězství nad pražskou Spartou v sestavě s excidilinským Lukášem Dontem.

Čtvrtá příčka je nakonec druhým historicky nejlepším umístěním v halovém MČR od roku 1996, kdy jsme jako klub do této soutěže vstoupili. GRATULUJEME!!!

SIGMA OLOMOUC

- RMSK CIDLINA MŽ 3:2 (2:1)

Branky: Šmidrkal 2

Už v prvním utkání jsme narazili na pozdějšího přeborníka ČR. Hanáci se ujali po zaváhání našich juniorů Labíka a Machačného, ale Honza Šmidrkal stihl srovnat. Do poločasu jsme ještě inkasovali, ale další pohromě zabránil skvělými zákroky Roman Valeš. Ve druhé půli jsme znatelně přidali a po nalití Novotného opět Šmidrkal vyrovnal. Minutu před koncem po opakovaných rozích dala Olomouc hodně šťastný gól a rozhodla utkání pro sebe.

FK MLADÁ BOLESLAV

- RMSK CIDLINA MŽ 2:1 (1:0)

Branky: Valeš

V poměrně opatrném a nevýrazném prvním poločase Boleslav kontrolovala své jednobrankové vedení. V druhé desetimínutovce jsme opět stupňovali tempo a nakonec jsme srovnali šťastnou brankou Romana Valeše z trestného kopu od poloviny hřiště. Bohužel kýžená remíza nám odešla další inkasovanou brankou a neproměněním řady šancí a tři sekundy před koncem kryl Šmidrkalovo bodlo zázračně gólman Mladé Boleslavi. Případný bod by v tomto zápase byl velmi důležitým počínkem.

FC TESCO MA ZLÍN

- RMSK CIDLINA MŽ 3:2 (2:1)

Branky: Šmidrkal a Dejl

Proti dalšímu z favoritů (Zlín skončil celkově druhý) jsme v prvním sobotním vystoupení sehráli výborné utkání a drželi se svým soupeřem krok. Nutno říci, že jsme měli hodně brankových příležitostí, ale trochu toho štěstíčka nám chybělo.

FK RAIFFEISEN BÍLOVEC -

RMSK CIDLINA MŽ 2:3 (1:1)

Branky: Jilemnický, Novotný, Šmidrkal

V tomto zápase jsme se konečně dočkali výhry, která byla naprosto zasloužená. Konečně se střelecky probudil do té doby nevýrazný Novotný a své představení dokončili střeleckými zápisy i velmi dobří Šmidrkal a Jilemnický. Před Bílovcem jsme tedy získali před posledním kolem dvoubodový náskok, to samé před Spartou.

AC SPARTA PRAHA - RMSK

CIDLINA SŽ 0:1 (0:0)

Branky: Jilemnický

Prestižní zápas účastníků naší skupiny žákovské ligy přinesl velmi dobrý fotbal, který nakonec rozhodla až kuriózní branka Vaška Jilemnického, který doslova donesl a dostrkal míč do sítě. Zajímavostí byl i souboj dvou rožďalovických rodáků Lukáše Donta v dresu Sparty a Romana Valeše v dresu RMSK, právě Roman skvěle kryl Lukášovi jeho samostatný nájezd. Výhra tedy znamenala výborné čtvrté místo.

Pořadí: 1. SK SIGMA Olomouc 13 bodů (18:07) 2. FC TESCO MA Zlín 13 bodů (20:13) 3. FK Mladá Boleslav 9

bodů (12:11) 4. RMSK Cidlina 6 bodů (9:10) 5. ŠSK Raiffeisen Bílovec 1 bod (10:18) 6. AC Sparta Praha 1 bod (5:15)

Reprezentovali: Valeš, Bráborec, Pekárek - Jilemnický, Rieger, Labík, Machačny, P. Kopáč, Pavlásek, Němec, Dejl, Jandourek, Šefara, Novotný, Šmidrkal, T. Bastin, trenéři Vlášek, Šefara, vedoucí Rieger a Šmidrkal.

STARŠÍ ŽÁCI

VÝSLEDKY ZÁKLADNÍ SKUPINY HALOVÉHO MISTROVSTVÍ ČR V neděli 19. ledna 2003 se starší žáci RMSK Cidlina zúčastnili již tradičně základní skupiny halového Mistrovství České republiky v kopané této věkové kategorie. Hrál se ve sportovní hale v Náchodě v konkurenci šesti celků - kromě RMSK Cidlina ještě další účastníci žákovské ligy FKAS Pardubice, SK Hradec Králové, SK Motorlet Praha, FK Viktoria Žižkov a AFK Chrudim. Hráči Cidlina vstoupili do tohoto klání sice nadějně, ale v rozhodujících duelech s Pardubicemi a Motorletem na své soupeře nestačili a to stačilo pouze na konečnou třetí příčku. Na historicky třetí účast ve finále České republiky si tedy musíme ještě zase počkat.

AFK CHRUDIM

- RMSK CIDLINA SŽ 0:2 (0:0)

Branky: Krejčí, Brzák

Už v prvním utkání se hrál v podání obou týmů jakýsi mdlý fotbal, kterému chyběl větší entuziasmus a i agresivita. Naši hráči nakonec dokázali využít dvou šancí, přičemž zejména gól Krejčího byl výstavní, několikrát však měli i ohromné štěstí, protože chrudimští hráči byli v koncovce naštěstí hodně sterlní.

SK HRADEC KRÁLOVÉ

- RMSK CIDLINA SŽ 2:6 (2:2)

Branky: Princ 3, Krejčí, Pilař a Brzák

Votroci nepojali tento kvalifikační turnaj příliš prestižně, do Náchoda přijeli pouze se dvěma čtyřkami a jejich hráči toho logicky měli v závěrech zápasů již plné zuby. Na dvoubrankové vedení našich hráčů hradečtí fotbalisté odpověděli vyrovnáním do přestávky, ale ve druhé půli už na hrací ploše dominovali pouze hráči Cidlina. Druhá výhra v řadě znamenala velmi nadějně vykročení.

FKAS PARDUBICE

- RMSK CIDLINA SŽ 5:3 (3:2)

Branky: Krejčí, Princ a Matějka

Pardubičtí hráči byli na tento turnaj velmi dobře připraveni a jejich výhodou bylo i neustálé jednobrankové vedení, které jim umožnilo hru zavírat a využívat rychlé brejky do volných prostorů. Hráči RMSK stihli dvakrát vyrovnat Krejčím a Princem, ale v tomto zápase je nepodržel brankář Hanuš, který dvakrát, možná třikrát, inkasoval velmi laciné góly. Za stavu 2:3 bohužel přehlédli rozhodčí zápasu i evidentní ruku pardubického hráče v šestnáctce. V druhé půli FKAS ujel na 4:2, těsně před koncem Matějka křesal naději, ale několik sekund před koncem dali pardubičtí pojistku. Nutno však říci, že výkon některých našich hráčů byl v tomto utkání zklamáním, velmi málo byl vidět zejména Pilař.

MOTORLET PRAHA

- RMSK CIDLINA SŽ 4:0 (2:0)

V tomto zápase nebylo co řešit, pražští fotbalisté působili daleko kompaktnějším dojmem, byli daleko pohotovější a rychlejší a prakticky naše hráče do ničeho nepustili. Výrazně jsme v tomto střetnutí zklamali v útočné fázi, chyběl adekvátní pohyb, napadání soupeře na jeho obranné polovině a rovněž přihrávka prvním dotykem byla zcela řídká se vyskytujícími zbožím.

FK VIKTORIA ŽIŽKOV

- RMSK CIDLINA SŽ 3:6 (1:3)

Branky: Brzák 3, Pilař 2 a Kolínek

V tomto utkání jsme narazili na soupeře, který příliš odpovědně nebránil a šanci dostali i další hráči. Konečná tříbranková výhra znamenala třetí místo ve skupině a byla dosažena zcela bezproblémově.

Pořadí: 1. FKAS Pardubice 15 bodů (24:10) 2. SK Motorlet Praha 10 bodů (15:8) 3. RMSK Cidlina 9 bodů (17:14) 4. SK Hradec Králové 6 bodů (10:18) 5. FK Viktoria Žižkov 4 body (12:21) 6. AFK Chrudim 0 bodů (9:18)

Reprezentovali: Hanuš, R. Valeš - Krempa, Brandejs, Ilič, Princ, Krejčí, Valeš, Pilař, Brzák, Matějka, Horák, Kolínek, Ašenbrenner, Krois, D. Suchochleb, trenéři Košátko, Šmidrkal a vedoucí ing. Hanuš.

100 LET BYDŽOVSKÉHO SPORTU

Máte před sebou čtvrtou část volného vyprávění o historických vrcholech a zajímavých zastaveních v dějinách bydžovských sportovních oddílů datovaných založením Sportovního Klubu Nový Bydžov roku 1903. Minulá, 3. část, skončila v průběhu roku 1914. Počátkem toho jara měla bydžovská kopaná 4 rivalské kluby: SK, AFOS, Meteor a Studentskou XI. Skvěle si počínající SK-tenis se připravoval na II. mezinárodní lawn-tenisový turnaj v týdnu pouti - posvícení (13. až 17. srpna 1914) v Bydžově.

Dnes: zlatý poklad - tělocvikař Tomáš a ideálparta - Studentská XI.

Do bydžovského gymnázia v roce 1910 nastupuje výpomocný učitel tělocviku Zdeněk Tomáš. Je synem smidarského lékaře a kmenově učí na obecné škole v Bydžově. Kromě několika hodin povinného tělocviku v gymnáziu ještě vede odpolední nepovinnou tělesnou výchovu. Už během 1. roku svého působení zavádí do řady zaběhnutých pohybových her atletické disciplíny jako běhy, skok, vrhání oštěpem, hod diskem i začátky šermu a zápasu. Koncem školního roku organizuje mezitřídní celoškolní závody. V říčních lázních na Kněžovce (otevřeny od roku 1903 do konce 20. let) cvičí v plavbě a ke konci školního roku s nimi zkouší vodní pólo. Příští zimu mají studenti 4x týdně zdarma přírodní kluziště od 14-15 hodin, kde žákům vštěpuje základy krasobruslení (které má v Novém Bydžově hluboké kořeny, a bandy hokeje (hokej s pikem se v Evropě šířil až po 1. světové válce). V koši na hry od začátku nechybějí 2 kopací míče (jiný pramen se zmiňuje o tom, že studenti vyšších ročníků gymnázia prý hráli kopanou a hokej už v roce 1903). V zimě 1911-12 je celé všední dopoledne rezervované gymnáziu. Roku 1913 Rakousko-Uhersko zavádí do středních škol mocnářství vojenské hry, které o sobotách učitel Tomáš řídí. Ve stejném roce pěstuje také hokej a skoky do vody. Již roku 1910 prosadil zrušení pedagogického dozoru během odpoledních sportovních her a brzy potom jejich časové prodloužení. Také školní závody rozšířil o nové sporty a další, hlavně atletické disciplíny. Organizoval zápasy proti cizím školním ústavům. Jeho aktivity podnítily studenty k založení volného sportovního sdružení (1914), které se rozšířilo na veškeré studentské aktivity - Sdružení Studentů Novobydžovských (SSN).

Sám (od roku 1919 prof.) Zd. Tomáš patřil mezi vůbec první hráče kopané i hokeje. Ovládal i ostatní sporty, atletiku a gymnastiku, které zaváděl (basketbal, volejbal, handbal, ...). Kromě TV vyučoval ještě těsnopis. Postupně byl i „velkým Sokolem“ (náčelníkem župy), ve školství od roku 1931 předsedal krajskému tělovýchovnému odboru Ústřednímu spolku čsl. profesorů v HK, jako náčelník řídil hromadná vystoupení středních škol kraje. Dlouhá léta pracoval v Novém Bydžově ve výběrech sportovních oddílů jako řadový pracovník funkcionář a jako sportovní rozhodčí. Odešel až v létě 1938. Těmito náročnými aktivitami se nesmazatelně zasloužil o výchovu celé řady generací sportovců - studentů, proto mu v celé 100leté historii bydžovského sportu patří za zásluhy místo nejpřednější!

Štěstím také bylo, že liberální ředitel gymnázia K. Hladký (1908-13) porušoval literu přísného školního řádu a v době, kdy není dovoleno středoškolským studentům docházet ani do cvičení sokolských, dovoluje, respektive přehlídá, že jeho studenti hrají také v klubovém dresu.

A tak vlastně mohl na podzim roku 1913 vzniknout volný kroužek se zaměřením na kopanou Studentská XI. Z minulého pokračování víme, že studenti tvořili jádro SK Meteoru, který museli na příkaz vedení školy před několika měsíci opustit.

Hlavním organizátorem byl Ant. Fišera, student VIII. třídy. Ustavující schůze se konala na chodbě gymnázia. Přátelé kopané (asi 25-30) si stanovili pětník týdenního příspěvku, neboť jednohlasně rozhodli, že se do začátku jarní sezony patřičně vybaví. Pro úplnost dodávám, že láce pětníku v dobách c.k. monarchie představovala párek velikosti dnešní slušné klobásky a velikou housku (asi jako dnešní dvě), což pro prázdnou studentskou kapsu představovalo oběť. Provedeny rozpočty a rozváženo, kde se co (na dluh) bude kupovat. Trochu se spolehalo i na dobročinnost. Ale to všechno bylo žalostně málo. Šťastně bylo diplomaticky využito tehdejších bídných fotbalových bydžovských poměrů. Chlapci se kurážně představili jako činitel, který má zažehnout pochození a připomenout, že Bydžov byl pokládán za špičkové mužstvo českého venkova. Napsali dopisy na přední pražské kluby, které měly něčím viditelným pomoci. Předsedou Sparty Praha byl D. Krblich, který se pokládal za Bydžováka a patrně byl iniciátorem podpory v obnosu K 30, který Sparta jako první pořádný počínek poslala. „Nedovedete si představit naši bezměrnou radost, když tři papírové „pětky“ listonos doručil,“ uvedl Josef Doležal, jednatel, po 20 letech ve vzpomínkách. Po ní následovala druhá, neméně srdečná radost, neboť Slavie Praha poslala starší kopačky a punčochy ve stavu trochu zachovalém, takže o spodní část těla bylo na čas postaráno. Zanedlouho začalo vykukovat sluníčko a připravovala se radostnější práce než studium řeckých a latinských klasiků, daramisů, daraptů a felaptonů, logických čtverců, počtu pravděpodobností nebo rakouské státovědy - šití dresů. Materiál zakoupen asi za polovic od chůvy bydžovského fotbalu Jendy Modřického. Jarní hřiště potřebovalo zplanýrovat. Škváru a písek dovážel řezník Josef Skřivan, ten nejnadanější fanoušek a nejlepší přítel sportu. Studentských puchýřů i mozolů bylo moc. Kostým - modrobílá košile a bílé trenýrky, byl postupně na světě. Kopačky zušlechtoval na svém verpánku táta jednoho z nich.

„Přál bych ze srdce a také pro morální poučení dnešním sportovcům, aby viděli tu naši skvadru - srovnávají se dnešními poměry ubohou a chudoučkou,“ uvedl p. Doležal v roce 1933. A já dodávám, že mnohý dnešní 13letý mazánek, který do míče ještě neumí ani kopnout, by takové vybavení rezolutně odmítl na sebe obléknout! Ale dřív nikdo nereptal, nikdo nešťval, ani nepřimadonil. Nebylo ani lajdáků a slibováků. Nebylo vyťahováků ani spolkařských obročníků. Taková spolková

činnost by ještě dnes a právě dnes posloužila jako zářný příklad a trvale platné poučení, jak těžko lze i dnes, tvořit a jak lehko lze, i dnes, bourat.

Historickým faktem je, že se pokus vzkřísit bydžovskou kopanou neočekávaně zdařil. XI. byla od 1. utkání zahrnována velkou přízní sportovního obecnictva. Jako první bydžovské mužstvo hrála od časného jara pravidelně každý týden. Na velikonoce (1914) si pozvala Studentský odbor AFK Vršovice Praha, posílený I. obranou dospělých. První utkání naši 1:0 vyhráli, 2. zápas skončil 0:0. Oba zápasy řídil pražský svazový soudce ing. Fabián, který byl celým zájezdem (dle pražského tisku) velice nadšen. Celý zájezd uhradil už 1. předprodeji vstupenek! Nutno vžit v úvahu, že naši studenti hradili pražským nejen cestovné, ale i ubytování a stravování po oba dny. Byla to akce odvážná, neboť studenti neměli sponzora!

Vlastní zájezdy byly možné díky 50% slevám na dráze (ani jízdné nedosahovalo dnešních lichvářských cen), neboť šlo o skupinové cesty školní. Sportovně končily, bohužel, převážně porážkami, neboť řádka maminek dokázala i nečekaně dát své veto zájezdu, takže se jezdilo hodně s náhradníky. Doma, v řádné sestavě, se však zase vyhrávalo! O drama také nebyla nouze: např. ve Dvoře Králové našim domácí sekretář před zápasem připomínal džentlmenské chování a potom, když domácí prohrávali a jejich diváci házeli na naše hráče škváru, sám musel volat policii o pomoc. Jičínská si zase přivezli poštovní holuby, které vypouštěli se zprávami domů.

A kdo vlastně tu skvělou partu vedl? Funkci předsedy a kapitána zastával Antonín Fišera, místopředsedou byl Bedřich Bydžovský a správcem inventáře Alois Fišera. Z hráčů, kteří se v bydžovském sportu v řadě dalších let angažovali, je třeba jmenovat Rudolfa Schusteru, bratry Fišery, Josefa Štyrsa a Františka Bodláka.

Jaro tedy patřilo oblíbené Studentské XI., která v r. 1914 byla nejsilnějším bydžovským mužstvem. Z AFOSu a Meteoru se už počátkem března vytvořil nový klub AFK, ale hrát nebyl schopen. Mladí mu však byli nepohodlní, a tak znovu tlakem na školu (tentokrát už na zemskou školní radu) dosáhl rozpuštění mužstva koncem května 1914.

Po zničení konkurence AFK ožil, posílil se z několika právě vyššími studenty a využil jejich kontaktů. Od začátku června do vypuknutí I. světové války, tj. 28. 7. 1914, sehrál ještě 7 utkání. Velmi aktivně si počínal nový místopředseda Joža Lev Čížek a jeho pomocník Heliodor Píka (po válce vojenský atašé v Bukurešti, generál, za II. světové války vojenský přidělenec Londýnské vlády v Moskvě, po roce 1948 nařčen z velezrady, odsouzen a v roce 1949 popraven), když spolu začali trénovat přes 20 mladých zapálených hráčů. Počátkem léta 1915 však většina z nich musela narukovat a během podzimu i ostatní.

A někteří se na bydžovské Rejdiště už nikdy nevrátili... jako Joža Lev...

Pro Vás Josef Paleček

BYDŽOVÁK V JIŽNÍ AMERICE

Jakubovi Futerovi je pouhých 24 let. I přesto toho procestoval na naše poměry dost. Dvakrát navštívil USA, Evropu má až na několik málo výjimek projetou celou. Studuje posledním rokem turismus v Poděbradech a do zahraničí vyjíždí pravidelně i jako průvodce. Nedávno se vrátil ze své doposud nejexotičtější soukromé cesty do Jižní Ameriky, která ho lákala již dlouho. Původně měl v plánu Peru. Kamarádi ale přišli s návrhem, že by se mohli pokusit slézt nejvyšší horu Ameriky, Aconcaguu (6962m n. m.). Ta leží v Argentíně. Chile zvolili také proto, že v Santiagu žije rodinná přítelkyně Futerových, paní Krausová, která poskytla Jakubovi i jeho dvěma kamarádům "základnu" pro jejich cestování.

Váženému čtenáři nabízíme možnost nahlédnout do Jakubových zápisů:

Prvním zážitkem určitě bylo brazilské Sao Paulo, kam přilétám 7. prosince, i když tam trávím jenom jednu noc a většinu tohoto osmnáctimilionového města vidím jenom z letadla. Totálně mě šokuje brazilský celník, když na český pas reaguje následovně: "Á, Česká Republika, znám - Jaromír Jágr, Dominik Hašek..." Nejdřív na něj dost překvapeně koukám, ale vzápětí se chci taky pochlubit, že pro mě Brazílie není žádná neznámá. Znáám dost brazilských fotbalistů. Ale on mě sotva nechá domluvit a s neskrývaným zděšením ve tváři řve: "Já nesnáším fotbal, já miluji lední hokej!!!" Inu, typický Brazilec...

Let do Santiaga je dost otřesný kvůli turbulencím, ale na druhou stranu je to nádherná, zvláště přelet přes Andy. Z letiště si беру autobus, a jakmile vidím první zastávku metra, vystupuji a pokračuji pod zemí, ačkoli ten autobus by tam býval dojel určitě taky. Metro je spolehlivé, velice čisté a dostatečně rychlé. V Las Condes bez nejmenšího hledání nacházím domek Krausových. Už jsem očekáván a velice vřele uvítán. Užívám si volného odpoledne, chodím po městě, hledám naši ambasádu a tak vůbec. Za rohem od Krausů má residenci Pinochet, paní Krausová si stěžuje, že když se k němu sjedou generálové, tak je zacpaná celá ulice.

Asi třetí den pobytu se dostává na větší nákup. Jdeme do obrovského nákupního centra Arauca. Je tu spousta značkových prodejen, většinou neznámých značek. Mimo jiné asi nejrozšířenější značkou obuvi s velikou sítí prodejen je tu Baťa. Jdeme do Carrefouru a tady dostaneme v podstatě všechno, co potřebujeme. Instantní polévky, uzeniny, sýry a konzervy, vše za naprosto akceptovatelné ceny, srovnatelné s našimi. Pivo se tu prodává v litrových lahvích a domácí Cristal, který vychází v obchodě

tak na 12 Kč na půllitr, je velice pitelný a stává se rázem naší značkou.

Cestou z nákupu si děláme veget v parku. Máme nějaké sýry, salámy a pivo. Najednou kde se vzal, tu se vzal - policajt na motorce a něco se mu nelíbí. Tak si říkáme, jestli to není to pivo, ačkoli nám to nepříjde zvláště pravděpodobné, ale je to tak. Prostě tu nemají rádi pití na veřejnosti. Schováváme láhev do igelitové tašky a policajt se vztyčeným palcem odjíždí. Prostě americké pokrytectví už dorazilo i sem...

Po návratu z nákupu razíme do města ještě jednou a jedeme si dopředu koupit jízdenky na večer. Ukazuje se, že je to geniální tah, protože jich už vůbec nemají dost. U Krausů si dáváme koupel v bazénku a večer valíme na autobus do Puerto Montt. Říkáme si, že když už máme strávit v autobuse tolik hodin (je to 1000 kilometrů), tak si koupíme nějaký nápoj. Ale zase se to moc nelíbí. Cituji palubního stewarda, námi mimochodem přezdívaného Klona: "Vzhledem k vynikající reputaci naší přepravní společnosti a dále s ohledem na ostatní vážené cestující se jeví vaše konzumace alkoholických nápojů jako nežádoucí." No, možná neřekl přesně tohle, ale nám se prvních pár dnů jevila chilská španělština trochu nesrozumitelná.

Ráno 11. prosince přijíždíme do Puerto Montt. U autobusového terminálu potkáváme dva hochy z Rakouska. Jmenují se Wolfgang a Martin, ale my je velice vtipně přezdíváme na duo Karl und Egon. Utváříme pěťici. Hoši sice nemají moc peněz, na rozdíl od nás však kupu času a žádný přesný plán cesty. My se chystáme na ostrov Chiloé. Později se rozhodujeme jet všichni pohromadě. Proto před terminálem děláme čelem

vzad a rovnou kupujeme další jízdenku, tentokrát směr Castro. Cesta trvá jenom příjemných "pár hodin". V Castru nám je okamžitě nabízeno ubytování a taxi, což je tu ostatně normální všude. Pár lidí je holt placeno za to, že ještě než si vytáhneš batoh ze spodku autobusu, už máš v ruce tři vizitky hotelů. Postupem času se to mimochodem naučíme solidně využívat.

Potřebujeme se dostat do osady Cucao. Je to nějakých 40 kilometrů a poslední autobus je už pryč. Je nutné vzít taxík, pokud nechceme jet až druhý den. Jeden taxikář mě okamžitě odchytává. Říkám mu, že já bych jel, ale je nás trochu víc a máme nějaké to zavazadlo. On že není problém. Pokračuji, že máme nějaké to veliké zavazadlo a on pořád, že není problém. Tak si říkám, asi nerozumí mojí španělštině, ale budiž. Dohadujeme cenu a přivádím kluky. Taxikář má Opel Corsu, my máme každý pětadvacetilový batoh. Vypadá to zdánlivě nemožně. On přihlédně k našim rozpakům a ještě trochu slevuje. Tak do toho jdeme. Já vepředu, batoh na klíně, vzadu čtyři dospělí a další batoh. Tři batohy v kufru, převázané nějakým lanem. Vypadá to, že šofér je na podobné případy pečlivě připraven. Asfaltka tvoří jenom třetinu cesty. Dál se jede po kamenito-písečito-hlinité polní cestě přes dřevěné mostky, po kterých bych se bál převést kolo. Cucao je jeden z prvních konců světa, kam se dostáváme. (Nutno podotknout, že ve světle pozdějších výletů se osada jeví jako metropole). Počasí není nic moc, tak si říkáme, že se ubytujeme v místním "hotelu". Je to se snídaní a je tam i záchod. Jdeme se projít na nedalekou nádhernou pláž. Večeříme empanadas, to jsou plněné trojúhelníkové taštičky, náplň se liší.

Pokračování příště

J. Futera před prezidentským palácem v Santiagu

Zpráva z GE Capital Bank a.s., nám. Republiky 22, Městec Králové

Potřebujete půjčit peníze? Koupit byt? Pomůžeme Vám!

Jednoduše, rychle, bez rizika

Současným i novým klientům GE Capital Bank pomůžeme s nákupem toho, co dříve bylo jen jejich snem, bez ručitele nebo zástavy nemovitostí a navíc skoro okamžitě.

Poskytneme Vám

Osobní půjčku EXPRES - ve výši 30 až 150 tisíc Kč

- finanční prostředky můžete čerpat do 2 dnů
- doba splácení 24-60 měsíců

Pro předběžné schválení postačí:

- občanský průkaz + druhý doklad totožnosti
- doklad o trvalém příjmu
- doklad pro ověření kontaktní adresy
- telefon do zaměstnání a domů, přičemž mobilní telefon nahrazuje pevnou linku pouze pokud máte uzavřenou smlouvu s operátorem s paušálním poplatkem

Jsme tu pro Vás

GE Capital Bank, a.s.

nám. Republiky 22, Městec Králové
tel.: 325 643 706

ŽALUZIE do všech typů oken

HORIZONTÁLNÍ ŽALUZIE

HORIZONTÁLNÍ ŽALUZIE
S KRYCÍ LIŠTOU
do plastových oken

VERTIKÁLNÍ ŽALUZIE

LÁTKOVÉ ROLETY
NAVÍJECÍ

možnost i do střešních oken

SHRNOVACÍ PLASTOVÉ
DVEŘE

ČALOUNĚNÍ DVEŘÍ
PŘÍMO U ZÁKAZNÍKA

SÍTĚ PROTI HMYZU

TERMOTĚSNĚNÍ

PŘEDOKENNÍ ROLETY

Vám zajistí.

Miroslav Špičák

Květná 1262

504 01 Nový Bydžov

Tel. 495 492 447

Mobil 602 839 981, 776 699 128

Výhodné a kvalitní

VIDEO- ZÁZNAMY SVATBY

na VHS, S-VHS, mini DV, CD-R, DVD
spol. akce, prezentační videopořady,
přepis filmů N8 a S8 na video

profí technika: (kamery Canon XL1s, Panasonic)

2 kamerami natáčíme svat. obřad

ZDARMA fotografujeme nevěstu a ženicha
při videozáznamu svatby (mimo obřad)

FOTOGRAFUJEME digitálně a klasicky

(retuš, tónování, černobílé a barevné foto)

cestování zajištěno vlastním autem

Zd. Morávek, FOTO-VIDEO, Hořice

TEL. 493 623 986, 604 619 476

www.fotomo.cz

